

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาถึง บทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกรในการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของตำบลนาร่องและตำบลหลักในเขตภาคเหนือ ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของวิทยากรเกษตรกร โดยแบ่งผลการวิเคราะห์เป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม และความรู้ของวิทยากรเกษตรกร

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระได้แก่ ด้านปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และความรู้ของวิทยากรเกษตรกร กับตัวแปรตามคือ บทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกรในการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ ของวิทยากรเกษตรกร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของเกษตรกร โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของวิทยากรเกษตรกร ที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกรที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของวิทยากรเกษตรกร โดยแบ่งผลการวิเคราะห์เป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม และความรู้ของวิทยากรเกษตรกร

1. เพศ

จากการศึกษาพบว่า วิทยากรเกษตรกร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 83.20 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 16.98 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 เพศของวิทยากรเกษตรกร

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	44	83.02
หญิง	9	16.98
รวม	53	100.00

2. อายุ

จากการศึกษาพบว่า วิทยากรเกษตรกร ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 51 – 60 ปี ร้อยละ 39.62 รองลงมา มีช่วงอายุ 41 - 50 ปี ร้อยละ 26.42 มีช่วงอายุต่ำกว่า 41 ปี และมีช่วงอายุสูงกว่า 60 ปี ร้อยละ 16.89 เท่ากัน โดยมีอายุมากที่สุด 70 ปี อายุต่ำที่สุด 28 ปี มีอายุเฉลี่ย 50.87 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.151 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 อายุของวิทยากรเกษตรกร

อายุ (ปี)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 41	9	16.98
41 – 50	14	26.42
51 – 60	21	39.62
สูงกว่า 60	9	16.98
รวม	53	100.00

อายุต่ำสุด 28 ปี

อายุเฉลี่ย 50.87 ปี

อายุสูงสุด 70 ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.151

3. ระดับการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า วิทยากรเกษตรกร ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 66.04 รองลงมาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 25.53 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ร้อยละ 5.66 และระดับปริญญาตรี ร้อยละ 3.77 ตามลำดับ(ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ระดับการศึกษาของวิทยากรเกษตรกร

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	35	66.04
มัธยมศึกษา	13	24.53
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3	5.66
ปริญญาตรี	2	3.77
รวม	53	100.00

4. ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร

จากการศึกษาพบว่า วิทยากรเกษตรกร ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรที่ได้รับหน้าที่เป็นวิทยากรเกษตรกรระหว่าง 1 – 5 ปี ร้อยละ 39.62 รองลงมา มีประสบการณ์ระหว่าง 6 - 10 ปี ร้อยละ 20.75 และมีประสบการณ์ระหว่าง 11 - 15 ปี มีประสบการณ์ระหว่าง 16 – 20 ปี และมีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี ร้อยละ 13.21 เท่ากัน โดยมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรมากที่สุด 40 ปี มีประสบการณ์ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรน้อยที่สุด 1 ปี มีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรเฉลี่ย 11.93 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.290 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร

ประสบการณ์ (ปี)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1 – 5	21	39.62
6 – 10	11	20.75
11 – 15	7	13.21
16 – 20	7	13.21
มากกว่า 20	7	13.21
รวม	53	100.00

มีประสบการณ์ต่ำสุด 1 ปี

มีประสบการณ์เฉลี่ย 11.39 ปี

มีประสบการณ์สูงสุด 40 ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.290

5. ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่า วิทยากรเกษตรกร ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกรน้อยกว่า 4 ปี ร้อยละ 77.36 รองลงมา มีประสบการณ์การเป็นวิทยากรระหว่าง 4 - 5 ปี ร้อยละ 13.21 และมีประสบการณ์การเป็นวิทยากรมากกว่า 5 ปี ร้อยละ 24.53 ตามลำดับ โดยมีประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกรมากที่สุด 15 ปี มีประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกรน้อยที่สุด 1 ปี มีประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกรเฉลี่ย 3.46 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.809(ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกรของวิทยากรเกษตรกร

ประสบการณ์ (ปี)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 4 ปี	41	77.36
4 – 5 ปี	7	13.21
มากกว่า 5 ปี	5	9.43
รวม	53	100.00

มีประสบการณ์ต่ำสุด 1 ปี

มีประสบการณ์เฉลี่ย 3.46 ปี

มีประสบการณ์สูงสุด 15 ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.809

6. ขนาดพื้นที่ถือครองทั้งหมด

จากการศึกษาพบว่า วิทยาการเกษตรกร ส่วนใหญ่มีพื้นที่ถือครองทั้งหมดน้อยกว่า 21 ไร่ ร้อยละ 45.28 รองลงมาพื้นที่ถือครอง 21 - 40 ไร่ ร้อยละ 30.19 และพื้นที่ถือครองมากกว่า 40 ไร่ ร้อยละ 24.53 ตามลำดับ โดยมีพื้นที่ถือครองมากที่สุด 150 ไร่ พื้นที่ถือครองน้อยที่สุด 0.25 ไร่ พื้นที่ถือครองเฉลี่ย 29.86 ไร่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 31.755 (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ขนาดพื้นที่ถือครองทั้งหมดของวิทยาการเกษตรกร

ขนาดพื้นที่ถือครอง (ไร่)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 21	24	45.28
21 - 40	16	30.19
มากกว่า 40	13	24.53
รวม	53	100.00
ขนาดพื้นที่ถือครองต่ำสุด 0.25 ไร่	ขนาดพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 29.86 ไร่	
ขนาดพื้นที่ถือครองสูงสุด 150 ไร่	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 31.755	

7. จำนวนแรงงานภายในจุดสาธิต

จากการศึกษาพบว่า วิทยาการเกษตรกร ส่วนใหญ่มีจำนวนแรงงานในจุดสาธิต 1 - 5 คน ร้อยละ 81.14 จำนวนแรงงานในจุดสาธิต 6 - 10 คน และจำนวนแรงงานในจุดสาธิตมากกว่า 10 คน ร้อยละ 9.43 เท่ากัน โดยมีจำนวนแรงงานมากที่สุด 50 คน จำนวนแรงงานน้อยที่สุด 1 คน แรงงานเฉลี่ย 4 คน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.687(ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 จำนวนแรงงานภายในจุดสาธิตของวิทยาการเกษตรกร

จำนวนแรงงาน (คน)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1 - 5	43	81.14
6 - 10	5	9.43
มากกว่า 10	5	9.43
รวม	53	100.00
จำนวนแรงงานต่ำสุด 1 คน	จำนวนแรงงานเฉลี่ย 4.42 คน	
จำนวนแรงงานสูงสุด 50 คน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.687	

8. รายได้รวมในภาคการเกษตร

จากการศึกษาพบว่า วิทยาการเกษตรกร ส่วนใหญ่มีรายได้รวมในภาคการเกษตรระหว่าง 1 – 50,000 บาท/ปี ร้อยละ 45.28 รองลงมารายได้รวมในภาคการเกษตรระหว่าง 50,001 – 100,000 บาท/ปี ร้อยละ 30.19 และรายได้รวมในภาคการเกษตรมากกว่า 100,000 บาท/ปี ร้อยละ 24.53ตามลำดับ โดยมีรายได้รวมในภาคการเกษตรมากที่สุด 450,000 บาท/ปี รายได้รวมในภาคการเกษตรน้อยที่สุด 10,000 บาท/ปี รายได้รวมในภาคการเกษตรเฉลี่ย 97,796.23 บาท/ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 95566.61 (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 รายได้รวมในภาคการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร

รายได้รวมภาคการเกษตร (บาท/ปี)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1 – 50,000	24	45.28
50,001 – 100,000	16	30.19
มากกว่า 100,000	13	24.53
รวม	53	100.00

รายได้รวมในภาคการเกษตรต่ำสุด 10,000 บาท/ปี
 รายได้รวมในภาคการเกษตรสูงสุด 450,000 บาท/ปี
 รายได้รวมในภาคการเกษตรเฉลี่ย 97,796.23 บาท/ปี
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 95566.61

9. รายได้รวมนอกภาคการเกษตร

จากการศึกษาพบว่า วิทยาการเกษตรกร ส่วนใหญ่มีรายได้รวมนอกภาคการเกษตรระหว่าง 1 – 50,000 บาท/ปี ร้อยละ 64.15 รองลงมาไม่มีรายได้รวมนอกภาคการเกษตร ร้อยละ 26.42 รายได้รวมนอกภาคการเกษตรมากกว่า 100,000 บาท/ปี ร้อยละ 5.66 และรายได้รวมนอกภาคการเกษตรระหว่าง 50,001 – 100,000 บาท/ปี ร้อยละ 3.77 ตามลำดับ โดยมีรายได้รวมนอกภาคการเกษตรมากที่สุด 350,000 บาท/ปี ต่ำสุดไม่มีรายได้นอกภาคการเกษตร รายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 32,584.91 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 54289.91 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 รายได้รวมนอกภาคการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร

รายได้รวมนอกภาคการเกษตร (บาท/ปี)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	14	26.42
1 – 50,000	34	64.15
50,001 – 100,000	2	3.77
มากกว่า 100,000	3	5.66
รวม	53	100.00

รายได้รวมนอกภาคการเกษตรต่ำสุด ไม่มีรายได้

รายได้รวมนอกภาคการเกษตรสูงสุด 350,000 บาท/ปี

รายได้รวมนอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 32,584.91 บาท/ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 54289.97

10. การเป็นวิทยาการเกษตรกรประจำจุดถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร(จุดสาธิต)

จากการศึกษาพบว่า วิทยาการเกษตรกร ส่วนใหญ่ร้อยละ 96.23 เป็นวิทยาการเกษตรกรประจำจุดถ่ายทอดเทคโนโลยี และร้อยละ 3.77 ไม่ได้เป็นวิทยาการเกษตรกรประจำจุดถ่ายทอดเทคโนโลยี เนื่องจาก ไม่มีเวลาเนื่องจากอยู่กลุ่มทอผ้า และปัจจุบันได้ลาออกแล้ว(แต่เจ้าหน้าที่เกษตรตำบลไม่ทราบ) (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 การเป็นวิทยาการเกษตรกรประจำจุดถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของวิทยาการเกษตรกรในปัจจุบัน

การเป็นวิทยาการเกษตรกร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เป็นวิทยาการเกษตรกร	51	96.23
ไม่เป็นวิทยาการเกษตรกร	2	3.77
รวม	53	100.00

11. การคัดเลือกเป็นวิทยาการเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่า วิทยาการเกษตรกร ส่วนใหญ่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นวิทยาการเกษตรกรจากเกษตรตำบล ร้อยละ 64.15 และได้รับการคัดเลือกให้เป็นวิทยาการเกษตรกรจากคณะกรรมการศูนย์บริการฯ ร้อยละ 35.85 (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 การคัดเลือกเป็นวิทยากรเกษตรกร

การคัดเลือกเป็นวิทยากรเกษตรกร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการศูนย์บริการฯ	19	35.85
ได้รับการคัดเลือกจากเกษตรตำบล	34	64.15
รวม	53	100.00

12. การเข้าร่วมโครงการด้านการเกษตรของภาครัฐ

จากการศึกษาพบว่า วิทยากรเกษตรกร ส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการด้านการเกษตรกับภาครัฐ ร้อยละ 98.11 และไม่ได้เข้าร่วมโครงการด้านการเกษตรกับภาครัฐ ร้อยละ 1.89 เพราะ ต้องทำกิจกรรมนอกภาคการเกษตร (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 การเข้าร่วมโครงการด้านการเกษตรของภาครัฐของวิทยากรเกษตรกร

การเข้าร่วมโครงการด้านการเกษตร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เข้าร่วมโครงการ	52	98.11
ไม่เข้าร่วมโครงการ	1	1.89
รวม	53	100.00

13. ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับ ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร ประจำตำบล

จากการศึกษาพบว่า วิทยากรเกษตรกร ส่วนใหญ่เข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ 8 - 14 ครั้ง/ปี ร้อยละ 66.04 รองลงมาเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ 1 - 7 ครั้ง/ปี ร้อยละ 26.42 และเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ 15 - 21 ครั้ง/ปี ร้อยละ 7.55 ตามลำดับ โดยเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ มากที่สุด 20 ครั้ง/ปี เข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ น้อยที่สุด 1 ครั้ง/ปี เข้าร่วมประชุมเฉลี่ย 9.89 ครั้ง/ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.701 (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับ ศูนย์บริการฯ ของวิทยากรเกษตรกร

การเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ (ครั้ง/ปี)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1 – 7	14	26.42
8 – 14	35	66.04
15 - 21	4	7.56
รวม	53	100.00

ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับ ศูนย์บริการฯ การต่ำสุด 1 ครั้ง/ปี
 ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับ ศูนย์บริการฯ สูงสุด 20 ครั้ง/ปี
 ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับ ศูนย์บริการฯ เฉลี่ย 9.89 ครั้ง/ปี
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.701

14. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐ

จากการศึกษาพบว่า วิทยากรเกษตรกร ส่วนใหญ่เข้าพบปะกับเจ้าหน้าที่ด้านการเกษตรของ ภาครัฐ 11 -20 ครั้ง/ปี ร้อยละ 58.49 รองลงมาเข้าพบปะกับเจ้าหน้าที่ด้านการเกษตรของภาครัฐ 21 - 31 ครั้ง/ปี ร้อยละ 16.98 มากกว่า 30 ครั้ง/ปี และ 1 – 10 ครั้ง/ปี ร้อยละ 11.32 ตามลำดับ โดยเข้าพบ ปะกับเจ้าหน้าที่ด้านการเกษตรของภาครัฐมากที่สุด 180 ครั้ง/ปี เข้าพบปะกับเจ้าหน้าที่ด้านการ เกษตรของภาครัฐน้อยที่สุด 4 ครั้ง/ปี เข้าพบปะกับเจ้าหน้าที่ด้านการเกษตรของรัฐเฉลี่ย 21.36 ครั้ง/ ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 26.244 (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ความถี่ในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐของวิทยากรเกษตรกร

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐ (ครั้ง/ปี)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1 – 10	6	11.32
11 – 20	31	58.49
21 – 30	9	16.98
มากกว่า 30	7	13.21
รวม	53	100.00

ความถี่ในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐต่ำสุด 4 ครั้ง/ปี
 ความถี่ในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐสูงสุด 180 ครั้ง/ปี
 ความถี่ในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐเฉลี่ย 21.36 ครั้ง/ปี
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 26.244

15. การรับรู้ข่าวสารด้านการเกษตร

จากการศึกษาพบว่า วิทยาการเกษตรกร รับรู้ข่าวสารด้านการเกษตรมากที่สุดจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ร้อยละ 98.11 รองลงมารับรู้ข่าวสารด้านการเกษตรจากโทรทัศน์ร้อยละ 92.45 รับรู้ข่าวสารด้านการเกษตรจากวิทยุ ร้อยละ 84.91 รับรู้ข่าวสารด้านการเกษตรจากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 69.81 รับรู้ข่าวสารด้านการเกษตรจากเพื่อนบ้าน ร้อยละ 56.60 รับรู้ข่าวสารด้านการเกษตรจากนิตยสารและวารสาร ร้อยละ 47.17 และรับรู้ข่าวสารด้านการเกษตรจากบริษัทเอกชน 28.30 โดยได้รับข้อมูลข่าวสารมากที่สุด 7 แหล่ง ได้รับข้อมูลข่าวสารน้อยที่สุด 1 แหล่ง ได้รับข้อมูลข่าวสารเฉลี่ย 4.75 แหล่ง และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.479 (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 แหล่งการรับรู้ข่าวสารด้านการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร

แหล่งการรับรู้ด้านการเกษตร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่รัฐ	52	98.11
โทรทัศน์	49	92.45
วิทยุ	45	84.91
หนังสือพิมพ์	37	69.81
เพื่อนบ้าน	30	56.60
นิตยสาร,วารสาร	25	47.17
บริษัทเอกชน	15	28.30

หมายเหตุ : วิทยาการเกษตรกรสามารถตอบได้มากกว่า 1 แหล่ง

จำนวนแหล่งในการรับรู้ข่าวสารด้านการเกษตรของวิทยาการเกษตรกรต่ำสุด 1 แหล่ง

จำนวนแหล่งในการรับรู้ข่าวสารด้านการเกษตรของวิทยาการเกษตรกรสูงสุด 7 แหล่ง

จำนวนแหล่งในการรับรู้ข่าวสารด้านการเกษตรของวิทยาการเกษตรกรเฉลี่ย 4.75 แหล่ง

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.479

16. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งจุดถ่ายทอดเทคโนโลยี(จุดสาธิต)

จากการศึกษาพบว่า วิทยากรเกษตรกร ทั้งหมดเห็นด้วยกับแนวคิดการจัดตั้งจุดถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตรขึ้นภายในชุมชน เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ภายในชุมชน (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งจุดถ่ายทอดเทคโนโลยีของวิทยากรเกษตรกร

ความคิดเห็น	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เห็นด้วย	53	100.00
รวม	53	100.00

วิทยากรเกษตรกรเห็นด้วยกับแนวคิดนี้ เนื่องจาก

- เป็นแหล่งความรู้และข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรให้แก่เกษตรกรในชุมชน
- เป็นแหล่งแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างเกษตรกร
- เป็นแหล่งเรียนรู้และรับถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่ของเกษตรกรทั่วไป
- เป็นแหล่งเรียนรู้ในการพัฒนาอาชีพด้านการเกษตร
- เป็นแหล่งเรียนรู้และฝึกปฏิบัติให้แก่เกษตรกร
- เกษตรกรมีตัวอย่างให้เห็นในการตัดสินใจในการปรับเปลี่ยนวิธีการผลิต

17. ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร

จากแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ ของกลุ่มตัวอย่างวิทยากรเกษตรกร จำนวน 7 ข้อ โดยให้คะแนนสำหรับผู้ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน ตอบผิด 0 คะแนน ผลปรากฏว่า วิทยากรเกษตรกร โดยส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร 6 ข้อ ร้อยละ 52.83 รองลงมา มีความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร 7 ข้อ ร้อยละ 18.87 มีความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร 5 ข้อ ร้อยละ 16.98 และมีความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร 4 ข้อ ร้อยละ 11.32 ตามลำดับ โดยวิทยากรเกษตรกรทำคะแนนได้สูงสุด 7 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 4 คะแนน วิทยากรเกษตรกรทำคะแนนได้โดยเฉลี่ย 5.79 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.885 (ตารางที่ 17) จะเห็นได้ว่าวิทยากรเกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกรอยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 17 ระดับความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร

ระดับความรู้ (คะแนน)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
4	6	11.32
5	9	16.98
6	28	52.98
7	10	18.87
รวม	53	100.00

คะแนนความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ต่ำสุด 4 คะแนน

คะแนนความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่สูงสุด 7 คะแนน

คะแนนความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่เฉลี่ย 5.79 คะแนน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.885

เมื่อพิจารณาความรู้เป็นรายข้อพบว่า ข้อความด้านบทบาทของวิทยากรเกษตรกรที่วิทยากรเกษตรกรตอบถูกมากที่สุด คือ วิทยากรเกษตรกร ควรจะสามารถบรรยายความรู้ด้านการ เกษตรในสาขาที่รับผิดชอบให้แก่เกษตรกรทั่วไปได้ และ วิทยากรเกษตรกรจะต้องเป็นผู้ที่มีความเสียสละ สัมครใจ และภูมิใจที่ได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นวิทยากรเกษตรกร ตอบถูกร้อยละ 100.00 สำหรับข้อความด้านบทบาทของวิทยากรเกษตรกรที่วิทยากรเกษตรกรตอบถูกน้อยที่สุด คือ ในการวางแผนการถ่ายทอดเทคโนโลยี เกษตรตำบลต้องเป็นผู้กำหนดวันเวลาในการถ่ายทอดเทคโนโลยี ตอบถูกร้อยละ 50.95 (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ความรู้ของวิทยากรเกษตรในด้านบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร

เนื้อหา	ร้อยละ	
	ตอบถูก	ตอบผิด
1. วิทยากรเกษตรกร ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการเกษตรเป็นอย่างดีและผ่านการฝึกอบรมวิทยากรเกษตรกร	98.11	1.89
2. วิทยากรเกษตรกร ควรพัฒนาจุดถ่ายทอดฯ อยู่เป็นประจำเพื่อเหมาะสมกับการเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน	83.02	16.98
3. วิทยากรเกษตรกร ไม่จำเป็นต้องมีการผลิตสื่อประกอบการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรเพราะผู้รับได้รู้และเห็นตัวอย่างของจริงแล้ว	69.81	30.19
4. วิทยากรเกษตรกร ควรจะสามารถบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในสาขาที่รับผิดชอบให้แก่เกษตรกรทั่วไปได้	100.00	0.00
5. ในการวางแผนการถ่ายทอดเทคโนโลยี เกษตรตำบลต้องเป็นผู้กำหนดวันเวลาในการถ่ายทอดเทคโนโลยี	50.94	49.06
6. วิทยากรเกษตรกร เป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญมากพอแล้วไม่จำเป็นต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	83.02	16.98
7. วิทยากรเกษตรกรจะต้องเป็นผู้ที่มีความเสียสละ สมครใจ และภูมิใจที่ได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นวิทยากรเกษตรกร	100.00	0.00

18. ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร

จากแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร ของกลุ่มตัวอย่างวิทยาการเกษตรกร จำนวน 15 ข้อ โดยให้คะแนนสำหรับผู้ที่ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน ตอบผิด 0 คะแนน ผลปรากฏว่าวิทยาการเกษตรกรโดยส่วนใหญ่ มีความรู้เกี่ยวกับเกี่ยวกับเทคนิคการถ่ายทอดเทคโนโลยีในระดับปานกลาง (10 – 12 คะแนน) ร้อยละ 45.28 รองลงมา มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการถ่ายทอดเทคโนโลยีในระดับมาก (13 – 15 คะแนน) ร้อยละ 43.40 และมีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการถ่ายทอดเทคโนโลยีในระดับต่ำ ร้อยละ 11.32 ตามลำดับ โดยวิทยาการเกษตรกรทำคะแนนได้สูงสุด 15 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 6 คะแนน วิทยาการเกษตรกรทำคะแนนได้โดยเฉลี่ย 12.11 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.190 (ตารางที่ 19) จะเห็นได้ว่าวิทยาการเกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการถ่ายทอดเทคโนโลยีอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 19 ระดับความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร		
ระดับความรู้	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำ (น้อยกว่า 10 คะแนน)	6	11.32
ปานกลาง (10 – 12 คะแนน)	24	45.28
สูง (13 – 15 คะแนน)	23	43.40
รวม	53	100.00

คะแนนความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรต่ำสุด 6 คะแนน
 คะแนนความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรสูงสุด 15 คะแนน
 คะแนนความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรเฉลี่ย 12.11 คะแนน
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.190

เมื่อพิจารณาความรู้เป็นรายข้อพบว่า ข้อความด้านเทคนิคการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรที่วิทยาการเกษตรกรตอบถูกมากที่สุด คือ การฝึกพูดควรเริ่มต้นจากการพูดแนะนำตัวเองก่อน และการเปิดใจกว้างรับฟังคำติชม เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้วิทยาการเกษตรกร ได้มีการปรับปรุงตนเองเพื่อก้าวต่อไปเป็นวิทยาการที่เพียบพร้อมทั้งคุณวุฒิและคุณสมบัตินี้ ตอบถูกร้อยละ 100.00 สำหรับข้อความด้านเทคนิคการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรที่วิทยาการเกษตรกรตอบถูกน้อยที่สุด คือ การเตรียมโสตทัศนอุปกรณ์ควรเตรียมให้มากที่สุด เพราะจะได้ไม่ต้องเสียเวลาหามาเพิ่มเติมในระหว่างการบรรยาย ตอบถูกร้อยละ 45.28 (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร

เนื้อหา	ร้อยละ	
	ตอบถูก	ตอบผิด
1. การฝึกพูดควรเริ่มต้นจากการพูดแนะนำตัวเองก่อน	100.00	0.00
2. การพูดโดยไม่สบสายตาจากผู้ฟังจะทำให้ตนเองพูดได้ดีขึ้น	83.02	16.98
3. การพูดที่ดีควรมีการแสดงออกทางใบหน้าให้สอดคล้องกับเนื้อหา เช่น ไม่เห็นด้วย ให้แสดงออกโดยการส่ายหน้า	71.70	28.30
4. การใช้มือประกอบการพูดจะเป็นการสร้างจุดสนใจให้แก่ผู้ฟัง	84.91	15.09
5. การพูดควรยืนหันข้างให้กับผู้ฟัง เพราะจะได้ไม่บังสื่อหรือโสตทัศนอุปกรณ์ ประกอบการบรรยาย	77.36	22.64
6. ผู้พูดควรแต่งกายปกคิธรรมดา และไม่แตกต่างจากผู้ฟังมากเกินไป และเหมาะสมกับกาลเทศะ และให้สุภาพ	92.45	7.55
7. วิทยากรควรที่จะรู้ว่าผู้ฟังต้องการเรียนรู้เรื่องอะไร เพื่อที่จะเตรียมเรื่องให้ตรงกับความต้องการของผู้ฟัง	94.34	5.66
8. วิทยากรจะต้องทราบระยะเวลาในการบรรยาย เพื่อเตรียมเนื้อหาในการบรรยายได้	92.45	7.55
9. การเตรียมโสตทัศนอุปกรณ์ควรเตรียมให้มากที่สุด เพราะจะได้ไม่ต้องเสียเวลาหาเพิ่มเติมในระหว่างการบรรยาย	45.28	54.72
10. การฝึกซ้อมก่อนบรรยายจริงไม่มีความจำเป็น เพราะวิทยากรมีประสบการณ์ในการบรรยายหลายครั้งแล้ว	69.81	30.19
11. การศึกษาดูงานที่จุดสาธิต ผู้จัดการศึกษาดูงานไม่จำเป็นต้องแจ้ง ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนรู้ ให้แก่วิทยากรทราบ บอกเพียงวันและ เวลาในการเข้ามาศึกษาดูงานก็เพียงพอ	69.81	30.19
12. การใช้งบประมาณมากเป็นหลักการที่ดี ของการใช้สื่อให้มีประสิทธิภาพ	71.70	28.30
13. การศึกษาดูงาน คือ การศึกษาแบบหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นนอกห้องเรียน โดยศึกษาจากของจริง เพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่จะศึกษาได้ชัดเจนมากขึ้น	94.34	5.66

ตารางที่ 20 (ต่อ)

เนื้อหา	ร้อยละ	
	ตอบถูก	ตอบผิด
14. การเปิดใจกว้างรับฟังคำติชม เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้วิทยากร เกษตรกร ได้มีการปรับปรุงตนเองเพื่อก้าวต่อไปเป็นวิทยากรที่ เทียบพร้อมทั้งคุณวุฒิและคุณสมบัตินี้	100.00	0.00
15. นาย ข. เป็นวิทยากรเกษตรกรการเลี้ยงไก่ ต่อมาได้มีเจ้าหน้าที่ เชิญไปบรรยายเรื่องการเลี้ยงสุกร นาย ข. ก็ตอบตกลง โดยบอก ว่าจะไปศึกษาหาความรู้การเลี้ยงสุกรเพิ่มเติมก่อนที่จะไป บรรยาย	62.26	37.64

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร

1. บทบาทหน้าที่การเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเกษตรประจำตำบล “ครูเกษตรประจำตำบล” ในแต่ละสาขาเกษตร โดยผ่านการฝึกอบรมวิทยากรเกษตรกร

จากผลการศึกษา(ตารางที่ 21) พบว่า วิทยากรเกษตรกรมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทหน้าที่การเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเกษตรประจำตำบล “ครูเกษตรประจำตำบล” ในแต่ละสาขาเกษตร โดยผ่านการฝึกอบรมวิทยากรเกษตรกรของวิทยากรเกษตรกรของตนเองในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.39

ตารางที่ 21 ความคิดเห็นของวิทยากรเกษตรกร ที่มีต่อบทบาทหน้าที่การเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเกษตรประจำตำบล “ครูเกษตรประจำตำบล”

	ความคิดเห็น			X	SD	แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. ระดับความรู้ในสาขาที่รับผิดชอบเป็นวิทยากรเกษตรกร	15	38	-	2.28	0.455	ปานกลาง
2. ระดับความสามารถในการผลิตผลผลิตทางการเกษตรที่รับผิดชอบเป็นวิทยากรเกษตรกร	20	32	1	2.36	0.522	มาก
3. ระดับการประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร	19	33	1	2.34	0.500	มาก
4. ระดับการเป็นผู้ที่คนในชุมชนให้การยอมรับว่า มีความรู้ความสามารถ ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรในสาขาที่รับผิดชอบ	30	23	-	2.57	0.517	มาก
คะแนนเฉลี่ยรวม				2.39	0.498	มาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า วิทยากรเกษตรกรมีความคิดเห็นต่อระดับความรู้ของตนเองในสาขาที่รับผิดชอบเป็นวิทยากรเกษตรกรในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 วิทยากรเกษตรกรมีความคิดเห็นต่อระดับความสามารถในการผลิตผลผลิตทางการเกษตรที่รับผิดชอบเป็นวิทยากรเกษตรกรในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 วิทยากรเกษตรกรมีความคิดเห็นต่อระดับการประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรในระดับมาก คะแนน

เฉลี่ย 2.34 และวิทยาการเกษตรกรมีความคิดเห็นต่อระดับการเป็นผู้ที่คนในชุมชนให้การยอมรับว่า มีความรู้ความสามารถ ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรในสาขาที่รับผิดชอบได้ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.57

2. บทบาทหน้าที่ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของตนเองให้เหมาะสมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติและศึกษาดูงาน เพื่อเป็นแบบอย่างสำหรับเกษตรกรรายอื่นๆ นำไปปฏิบัติตาม

2.1 การพัฒนาอุตสาหกรรมของตนเองให้เหมาะสมต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน

จากผลการศึกษาพบว่า วิทยาการเกษตรกรมีบทบาทในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย ในการพัฒนาอุตสาหกรรม 12.38 ครั้ง/ปี วิทยาการเกษตรกรส่วนใหญ่มีบทบาทในระดับปานกลาง ร้อย ละ 45.28 มีการพัฒนาอุตสาหกรรม 11 – 20 ครั้ง/ปี รองลงมา มีบทบาทในระดับน้อย ร้อยละ 33.96 มีการ พัฒนาอุตสาหกรรม 1 - 10 ครั้ง/ปี มีบทบาทในระดับมาก ร้อยละ 3.77 มีการพัฒนาอุตสาหกรรมมากกว่า 20 ครั้ง/ปี และไม่ได้มีการพัฒนาอุตสาหกรรม ร้อยละ 3.77 มีการพัฒนาอุตสาหกรรมสูงสุด 48 ครั้ง/ปี มีการ พัฒนาอุตสาหกรรมต่ำสุดคือไม่มีการพัฒนาอุตสาหกรรม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.777 (ตารางที่ 22) ส่วน ที่ไม่มีการพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นผลเนื่องมาจาก วิทยาการเกษตรกรไม่ได้เป็นเจ้าของอุตสาหกรรม และใน ขณะนั้นกำลังมีการก่อสร้างศูนย์บริการฯ ซึ่งเป็นกรณีของวิทยาการเกษตรกรประจำศูนย์บริการฯ

ตารางที่ 22 ระดับบทบาทการพัฒนาอุตสาหกรรมของวิทยาการเกษตรกร

ระดับบทบาท	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับมาก (มากกว่า 20 ครั้ง/ปี)	2	3.77
ระดับปานกลาง (11 – 20 ครั้ง/ปี)	24	45.28
ระดับน้อย (1 – 10 ครั้ง/ปี)	18	33.96
ไม่มีบทบาท	2	3.77
รวม	53	100.00

- มีการพัฒนาอุตสาหกรรมสูงสุด 48 ครั้ง/ปี
- มีการพัฒนาอุตสาหกรรมต่ำสุดคือไม่มีการพัฒนาอุตสาหกรรม
- มีค่าเฉลี่ยในการพัฒนาอุตสาหกรรม 12.38 ครั้ง/ปี
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.777
- มีระดับคะแนนบทบาทเฉลี่ย 1.283 (มีบทบาทในระดับน้อย)

2.2 ความคิดเห็นของวิทยากรเกษตรกรที่มีต่อความเหมาะสมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ในการฝึกปฏิบัติและศึกษาดูงาน เพื่อเป็นแบบอย่างสำหรับเกษตรกรรายอื่นๆ นำไปปฏิบัติตาม

จากผลการศึกษาพบว่า วิทยากรเกษตรกรมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ ในการฝึกปฏิบัติและศึกษาดูงาน เพื่อเป็นแบบอย่างสำหรับเกษตรกรรายอื่นๆ นำไปปฏิบัติตามในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.49

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า วิทยากรเกษตรกรมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของจุดถ่ายทอดเทคโนโลยีของตนในการเป็นแหล่งเรียนรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไปในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 และวิทยากรเกษตรกรมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการทำกิจกรรมของตนเองสามารถเป็นแบบอย่างให้เกษตรกรรายอื่นๆ ได้ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23	ความคิดเห็นของวิทยากรเกษตรกร เอง	ความคิดเห็น			X	SD	แปลผล
		มาก	ปานกลาง	น้อย			
1.	ท่านคิดว่าจุดถ่ายทอดเทคโนโลยี ของท่านเหมาะสมในการเรียนรู้ ของเกษตรกรทั่วไป	24	29	-	2.45	0.503	มาก
2.	ท่านคิดว่ารูปแบบการทำกิจกรรม ของท่านสามารถเป็นแบบ อย่างให้แก่เกษตรกรรายอื่นๆ นำ ไปปฏิบัติตามได้	28	25	-	2.53	0.504	มาก
คะแนนเฉลี่ยรวม					2.49	0.504	มาก

3. บทบาทหน้าที่ การบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การฝึกอบรม และศึกษาดูงาน

ในการปฏิบัติตามบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การฝึกอบรม หรือศึกษาดูงาน จากผลการศึกษาพบว่า

3.1 การบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในสาขาที่รับผิดชอบให้แก่เกษตรกรในชุมชน

พบว่าวิทยากรเกษตรกรส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติในระดับน้อย (1 - 10 ครั้ง/ปี) ร้อยละ 54.72 รองลงมา มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (11 - 20 ครั้ง/ปี) ร้อยละ 33.96 มีการปฏิบัติในระดับมาก (มากกว่า 20 ครั้ง/ปี) ร้อยละ 9.43 และไม่มีการปฏิบัติ ร้อยละ 1.89 ตามลำดับโดยมีการบรรยายให้ความรู้แก่เกษตรกรในชุมชนมากที่สุด 36 ครั้ง/ปี น้อยที่สุดคือไม่มีการบรรยายให้ความรู้แก่เกษตรกรในชุมชน มีการบรรยายให้ความรู้แก่เกษตรกรในชุมชนเฉลี่ย 8.81 ครั้ง/ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.403 (ตารางที่ 24) ในส่วนของวิทยากรเกษตรกรที่ไม่เคยบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่ มีเหตุผลมาจาก ปัจจุบันไม่ได้เป็นวิทยากรเกษตรกรเนื่องจากต้องทำงานกับกลุ่มทอผ้าไม่มีเวลาว่าง

ตารางที่ 24 การบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในสาขาที่รับผิดชอบให้แก่เกษตรกรในชุมชนของวิทยากรเกษตรกร

ระดับบทบาท	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับมาก (มากกว่า 20 ครั้ง/ปี)	5	9.43
ระดับปานกลาง (11 - 20 ครั้ง/ปี)	18	33.96
ระดับน้อย (1 - 10 ครั้ง/ปี)	29	54.72
ไม่มีบทบาท	1	1.89
รวม	53	100.00

- มีการบรรยายให้ความรู้แก่เกษตรกรในชุมชนมากที่สุด 36 ครั้ง/ปี
- มีการบรรยายให้ความรู้แก่เกษตรกรในชุมชนน้อยที่สุด ไม่ได้บรรยาย
- มีการบรรยายให้ความรู้แก่เกษตรกรในชุมชนเฉลี่ย 8.81 ครั้ง/ปี
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.403

3.2 การบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงาน ณ จุดสาธิต

พบว่าวิทยากรเกษตรกรส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติในระดับน้อย (1 – 5 ครั้ง/ปี) ร้อยละ 52.83 รองลงมา มีการปฏิบัติในระดับมาก (มากกว่า 10 ครั้ง/ปี) ร้อยละ 26.42 มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (6 - 10 ครั้ง/ปี) ร้อยละ 11.32 และไม่มีการปฏิบัติ ร้อยละ 9.43 ตามลำดับโดยมีการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงาน ณ จุดสาธิตมากที่สุด 36 ครั้ง/ปี น้อยที่สุดไม่มีการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงาน ณ จุดสาธิต มีการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงาน ณ จุดสาธิตเฉลี่ย 5.92 ครั้ง/ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.294 (ตารางที่ 25) ในส่วนของวิทยากรเกษตรกรที่ไม่เคยบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงาน ณ จุดสาธิต มีเหตุผลมาจาก ปัจจุบันไม่ได้เป็นวิทยากรเกษตรกรเนื่องจากต้องทำงานกับกลุ่มทอผ้า หรือต้องทำกิจกรรมการเกษตรของตนเองอยู่ตลอดเวลา ไม่มีเวลาว่าง หรือไม่มีคณะเข้ามาศึกษาดูงาน ณ จุดสาธิต

ตารางที่ 25 การบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงาน ณ จุดสาธิต ของวิทยากรเกษตรกร

ระดับบทบาท	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับมาก (มากกว่า 10 ครั้ง/ปี)	14	26.42
ระดับปานกลาง (6 – 10 ครั้ง/ปี)	6	11.32
ระดับน้อย (1 - 5 ครั้ง/ปี)	28	52.83
ไม่มีบทบาท	5	9.43
รวม	53	100.00

- มีการบรรยายความรู้ ณ จุดสาธิตมากที่สุด 36 ครั้ง/ปี

- มีการบรรยายความรู้ ณ จุดสาธิตน้อยที่สุด ไม่ได้บรรยาย

- มีการบรรยายความรู้ ณ จุดสาธิตเฉลี่ย 5.92 ครั้ง/ปี

- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.294

3.3 การบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม นอกจุดสาธิต

พบว่าวิทยากรเกษตรกรส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติในระดับน้อย (1 – 3 ครั้ง/ปี) ร้อยละ 35.85 รองลงมาไม่มีการปฏิบัติ ร้อยละ 32.08 มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (4 – 6 ครั้ง/ปี) ร้อยละ 20.75 และ มีการปฏิบัติในระดับมาก (มากกว่า 6 ครั้ง/ปี) ร้อยละ 11.32 ตามลำดับโดยมีการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม นอกจุดสาธิตมากที่สุด 15 ครั้ง/ปี น้อยที่สุดไม่มีการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม นอกจุดสาธิต มีการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม นอกจุดสาธิตเฉลี่ย 2.91 ครั้ง/ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.686 (ตารางที่ 26) ในส่วนของวิทยากรเกษตรกรที่ไม่เคยบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม นอกจุดสาธิต มีเหตุผลมาจาก ไม่ได้รับเชิญ หรือไม่มีกำหนดการล่วงหน้าทำให้ไม่ตรงกับเวลาว่าง หรือปัจจุบันไม่ได้เป็นวิทยากรเกษตรกรเนื่องจากต้องทำงานกับกลุ่มทอผ้า

ตารางที่ 26 การบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม นอกจุดสาธิตของวิทยากรเกษตรกร		นอกจุดสาธิตของวิทยากร
ระดับบทบาท	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับมาก (มากกว่า 6 ครั้ง/ปี)	6	11.32
ระดับปานกลาง (4 – 6 ครั้ง/ปี)	11	20.75
ระดับน้อย (1 – 3 ครั้ง/ปี)	19	35.85
ไม่มีบทบาท	17	32.08
รวม	53	100.00

- มีการบรรยายความรู้ นอกจุดสาธิตมากที่สุด 15 ครั้ง/ปี
- มีการบรรยายความรู้ นอกจุดสาธิตน้อยที่สุด ไม่ได้บรรยาย
- มีการบรรยายความรู้ นอกจุดสาธิตเฉลี่ย 2.91 ครั้ง/ปี
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.686

ดังนั้นจากผลการศึกษาย่างต้นพบว่า วิทยาการเกษตรกรมีบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การฝึกอบรม และศึกษาดูงาน อยู่ในระดับน้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.390 คะแนน โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมพบว่า วิทยาการเกษตรกร มีบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ให้แก่เกษตรกรในชุมชนในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 1.509 คะแนน มีบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงาน ณ จุดสาธิตในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.547 คะแนน และมีบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม นอกจุดสาธิตในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ย 1.113 คะแนน (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27			
ระดับบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งการฝึกอบรม และศึกษาดูงาน ของวิทยาการเกษตรกร			
กิจกรรม	— X	SD	แปลผล ระดับบทบาท
1. การบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในสาขาที่รับผิดชอบให้แก่เกษตรกรในชุมชน	1.509	0.697	ปานกลาง
2. การบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงาน ณ จุดสาธิต	1.547	0.992	ปานกลาง
3. การบรรยายความรู้ด้านการเกษตรในการฝึกอบรม นอกจุดสาธิต	1.113	0.993	น้อย
คะแนนเฉลี่ยรวม	1.390	0.894	น้อย

4. บทบาทหน้าที่ การเตรียมหรือผลิตวัสดุอุปกรณ์อย่างง่ายใช้ประกอบการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงานของเกษตรกรทั่วไป

ในการปฏิบัติหน้าที่ ตามบทบาทการเตรียมหรือผลิตวัสดุอุปกรณ์อย่างง่ายใช้ประกอบการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงานของเกษตรกรทั่วไป จากผลการศึกษาปรากฏว่าวิทยากรเกษตรกรมีการเตรียมและผลิตวัสดุอุปกรณ์ภายในจุดถ่ายทอดของตนเอง โดยเรียงลำดับการเตรียมหรือผลิตวัสดุอุปกรณ์ของวิทยากรเกษตรกร (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 การเตรียมหรือผลิตวัสดุอุปกรณ์ใช้ประกอบการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงานของเกษตรกรทั่วไป ภายในจุดถ่ายทอดฯ ของวิทยากรเกษตรกร

ชนิดของวัสดุอุปกรณ์	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
- ป้ายแสดงจุดถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือจุดสาธิต	45	84.91	1
- จัดทำสมุดเยี่ยม	41	77.36	2
- ป้ายแสดงกิจกรรมทุกกิจกรรมในบริเวณจุดสาธิต	31	58.49	3
- บอร์ดแสดงเทคโนโลยีของฟาร์มที่คิดเองจนประสบความสำเร็จสามารถเป็นตัวอย่างแก่เกษตรกรอื่นๆได้	26	49.06	4
- บอร์ดแสดงแผนผังฟาร์ม	25	47.17	5
- จัดทำบัญชีฟาร์มทุกกิจกรรมในบริเวณฟาร์ม	24	45.28	6
- บอร์ดแสดงแผนการผลิต	23	43.40	7
- บอร์ดแสดงแผนการปฏิบัติงานแต่ละกิจกรรม	23	43.40	7
- บอร์ดแสดงวิชาการตามกิจกรรมฟาร์ม	22	41.51	9
- แผ่นพลิกบรรยายสรุปฟาร์ม	21	39.62	10
- แผ่นพับแนะนำจุดถ่ายทอด	20	37.74	11
- แผ่นพับวิชาการ	18	33.96	12
- บอร์ดแสดงจุดเด่นของฟาร์ม	17	32.08	13

หมายเหตุ วิทยากรเกษตรกร 1 ราย สามารถตอบได้มากกว่า 1 ชนิด

จากผลการศึกษาข้างต้นพบว่า วิทยาการเกษตรกรรมมีบทบาทในการเตรียมหรือผลิตโตดทัศนูปกรณ์อย่างง่ายใช้ประกอบการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงานของเกษตรกรทั่วไปในระดับปานกลาง โดยมีระดับบทบาทเฉลี่ย 1.962 คะแนน วิทยาการเกษตรกรรมส่วนใหญ่มีการเตรียมหรือผลิตโตดทัศนูปกรณ์อย่างง่ายใช้ประกอบการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงานของเกษตรกรทั่วไปในระดับปานกลาง (5 - 8 ชนิด) ร้อยละ 41.51 รองลงมา มีการเตรียมหรือผลิตโตดทัศนูปกรณ์อย่างง่ายในระดับมาก (9 - 13 ชนิด) และระดับน้อย (1 - 4 ชนิด) ร้อยละ 28.30 เท่ากัน ไม่มีการเตรียมหรือผลิตโตดทัศนูปกรณ์อย่างง่าย ร้อยละ 1.89 โดยมีการเตรียมหรือผลิตโตดทัศนูปกรณ์อย่างง่ายใช้ประกอบการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงานของเกษตรกรทั่วไปสูงสุด 13 ชนิด มีการเตรียมหรือผลิตโตดทัศนูปกรณ์อย่างง่ายใช้ประกอบการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงานของเกษตรกรทั่วไปต่ำที่สุดคือ ไม่มีการเตรียมโตดทัศนูปกรณ์ มีการเตรียมหรือผลิตโตดทัศนูปกรณ์เฉลี่ย 6.17 ชนิด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.350 (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 ระดับบทบาทการเตรียมหรือผลิตโตดทัศนูปกรณ์อย่างง่าย ใช้ประกอบการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงานของเกษตรกรทั่วไป ภายในจุดถ่ายทอดฯ ของวิทยาการเกษตรกรรม

ระดับบทบาท	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับมาก (มากกว่า 8 ชนิด)	15	28.30
ระดับปานกลาง (5 - 8 ชนิด)	22	41.51
ระดับน้อย (1 - 4 ชนิด)	15	28.30
ไม่มีบทบาท	1	1.89
รวม	53	100.00

- มีการเตรียมหรือผลิตโตดทัศนูปกรณ์อย่างง่ายสูงสุด 13 ชนิด
- มีการเตรียมหรือผลิตโตดทัศนูปกรณ์อย่างง่ายต่ำที่สุดคือ ไม่มีการเตรียมหรือผลิตโตดทัศนูปกรณ์
- มีค่าเฉลี่ยในการเตรียมหรือผลิตโตดทัศนูปกรณ์อย่างง่าย 6.17 ชนิด
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.350
- มีระดับคะแนนบทบาทเฉลี่ย 1.962 (มีบทบาทระดับปานกลาง)

5. บทบาทหน้าที่ ด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป

ในการปฏิบัติตามบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป จากผลการศึกษาพบว่า

5.1 การเข้าร่วมกำหนดแผนฝึกอบรม และถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร ร่วมกับศูนย์บริการฯ

พบว่าวิทยากรเกษตรกรส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติในระดับมาก (มากกว่า 8 ครั้ง/ปี) ร้อยละ 43.40 รองลงมา มีการปฏิบัติในระดับน้อย (1 – 4 ครั้ง/ปี) ร้อยละ 41.51 มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (5 – 8 ครั้ง/ปี) ร้อยละ 13.20 และ ไม่มีการปฏิบัติ ร้อยละ 1.89 ตามลำดับ โดยมีการเข้าร่วมกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร ร่วมกับศูนย์บริการฯ มากที่สุด 15 ครั้ง/ปี น้อยที่สุด ไม่มีการเข้าร่วมกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร ร่วมกับศูนย์บริการฯ มีการเข้าร่วมกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร ร่วมกับศูนย์บริการฯ เฉลี่ย 7.15 ครั้ง/ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.593 (ตารางที่ 30) ในส่วนของวิทยากรเกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วมกำหนดแผนการฝึกอบรม เนื่องจาก ติดงานดูแลโรงสีชุมชนขนาดเล็กอยู่เป็นประจำ

ตารางที่ 30 การเข้าร่วมกำหนดแผนฝึกอบรม และถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร ร่วมกับศูนย์บริการฯของวิทยากรเกษตรกร

ระดับบทบาท	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับมาก (มากกว่า 8 ครั้ง/ปี)	23	43.40
ระดับปานกลาง (5 – 8 ครั้ง/ปี)	7	13.20
ระดับน้อย (1 – 4 ครั้ง/ปี)	22	41.51
ไม่มีบทบาท	1	1.89
รวม	53	100.00

- มีการเข้าร่วมกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร ร่วมกับศูนย์บริการฯ มากที่สุด 15 ครั้ง/ปี
- มีการเข้าร่วมกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร ร่วมกับศูนย์บริการฯ น้อยที่สุด ไม่ได้เข้าร่วม
- มีการเข้าร่วมกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร ร่วมกับศูนย์บริการฯ เฉลี่ย 7.15 ครั้ง/ปี
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.593

5.2 การประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ภายหลังจากการประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ

พบว่าวิทยากรเกษตรกรส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (11 – 20 ครั้ง/ปี) และมีการปฏิบัติในระดับน้อย ร้อยละ 41.51 เท่ากัน รองลงมา มีการปฏิบัติในระดับมาก (มากกว่า 20 ครั้ง/ปี) ร้อยละ 11.32 และไม่มีการปฏิบัติ ร้อยละ 5.66 ตามลำดับ โดยมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ภายหลังจากการประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ มากที่สุด 40 ครั้ง/ปี น้อยที่สุดไม่มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ภายหลังจากการประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ภายหลังจากการประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ เฉลี่ย 10.30 ครั้ง/ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.131 (ตารางที่ 31) โดยวิทยากรเกษตรกรใช้วิธี บอกในที่ประชุมหมู่บ้าน หอกระจายข่าว การประชุมกลุ่มกิจกรรม จุดนัดพบต่างๆ งานในชุมชน และการบอกต่อ เพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ภายหลังจากการประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ในส่วนวิทยากรเกษตรกรที่ไม่ได้ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร เนื่องจากไม่ได้เข้าร่วมประชุม

ตารางที่ 31		การประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ภายหลังจากการประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ ของวิทยากรเกษตรกร	
ระดับบทบาท	จำนวนคน	ร้อยละ	
ระดับมาก (มากกว่า 20 ครั้ง/ปี)	6	11.32	
ระดับปานกลาง (11 – 20 ครั้ง/ปี)	22	41.51	
ระดับน้อย (1 – 10 ครั้ง/ปี)	22	41.51	
ไม่มีบทบาท	3	5.66	
รวม	53	100.00	

- มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ภายหลังจากการประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ มากที่สุด 15 ครั้ง/ปี
- มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ภายหลังจากการประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ น้อยที่สุด ไม่มีการประชาสัมพันธ์
- มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ภายหลังจากการประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ เฉลี่ย 10.30 ครั้ง/ปี
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.131

ดังนั้นจากผลการศึกษาข้างต้นพบว่า วิทยาการเกษตรกรมีบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรทั่วไปในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.783 คะแนน โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมพบว่า วิทยาการเกษตรกร มีบทบาทการเข้าร่วมกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร ร่วมกับศูนย์บริการฯ ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 1.981 คะแนน และมีบทบาทด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ภายหลังจากการประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.585 คะแนน (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 ระดับบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรทั่วไปของวิทยาการเกษตรกร

กิจกรรม	— X	SD	แปลผล ระดับบทบาท
1. การเข้าร่วมกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร ร่วมกับศูนย์บริการฯ	1.981	0.970	ปานกลาง
2. การประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ภายหลังจากการประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ	1.585	0.770	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยรวม	1.783	0.870	ปานกลาง

6. บทบาทหน้าที่ ด้านการศึกษา พัฒนวิชาการเกษตร เทคนิค ความก้าวหน้าเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อพร้อมจะเป็นวิทยากรบรรยายความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป

ในการปฏิบัติตามบทบาทด้านการศึกษา พัฒนวิชาการเกษตร เทคนิค ความก้าวหน้าเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อพร้อมจะเป็นวิทยากรบรรยายความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป จากผลการศึกษาพบว่า

6.1 การหาความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มเติมจากวิทยุ โทรทัศน์ เอกสาร หนังสือพิมพ์ หรือจากแหล่งอื่นๆ

พบว่าวิทยากรเกษตรกรส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติในระดับน้อย (1 - 8 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 50.94 รองลงมา มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (9 - 16 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 32.08 และมีการปฏิบัติในระดับมาก (มากกว่า 16 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 16.98 ตามลำดับโดยมีการหาความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ มากที่สุด 30 ครั้ง/เดือน มีการหาความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ น้อยที่สุด 1 ครั้ง/เดือน มีการหาความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ เฉลี่ย 9.32 ครั้ง/เดือน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.630 (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 การหาความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ ของวิทยากรเกษตรกร

ระดับบทบาท	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับมาก (มากกว่า 16 ครั้ง/เดือน)	9	16.98
ระดับปานกลาง (9 -16 ครั้ง/เดือน)	17	32.08
ระดับน้อย (1 - 8 ครั้ง/เดือน)	27	50.94
ไม่มีบทบาท	0	0
รวม	53	100.00

- มีการหาความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ มากที่สุด 30 ครั้ง/เดือน
- มีการหาความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ น้อยที่สุด 1 ครั้ง/เดือน
- มีการหาความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ เฉลี่ย 9.32 ครั้ง/เดือน
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.630

6.2 การศึกษาดูงานด้านการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร

พบว่าในรอบ 2 ปี วิทยาการเกษตรกรส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับน้อย (1 – 3 ครั้ง) ร้อยละ 66.04 รองลงมา มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (4 – 6 ครั้ง) ร้อยละ 18.87 มีการปฏิบัติในระดับน้อย (1 – 3 ครั้ง) ร้อยละ 9.43 และไม่มีการปฏิบัติ ร้อยละ 5.66 ตามลำดับโดยมีการเข้าร่วมการศึกษาดูงานในรอบ 2 ปี มากที่สุด 24 ครั้ง น้อยที่สุดคือไม่ได้รับการเข้าร่วมการศึกษาดูงานรอบ 2 ปี การเข้าร่วมการศึกษาดูงานรอบ 2 ปี เฉลี่ย 3.58 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.059 (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 การเข้าร่วมการศึกษาดูงานและการฝึกอบรมในรอบ 2 ปี ของวิทยาการเกษตรกร

ระดับบทบาท	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับมาก (มากกว่า 6 ครั้ง)	5	9.43
ระดับปานกลาง (4 – 6 ครั้ง)	10	18.87
ระดับน้อย (1 – 3 ครั้ง)	35	66.04
ไม่มีบทบาท	3	5.66
รวม	53	100.00

- การเข้าร่วมการศึกษาดูงานในรอบ 2 ปี มากที่สุด 24 ครั้ง
- การเข้าร่วมการศึกษาดูงานในรอบ 2 ปี น้อยที่สุด ไม่ได้รับการศึกษาดูงาน
- การเข้าร่วมการศึกษาดูงานในรอบ 2 ปี เฉลี่ย 3.58 ครั้ง
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.059

การฝึกอบรมความรู้ด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร

พบว่าในรอบ 2 ปี วิทยากรเกษตรกรส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับน้อย (1 – 3 ครั้ง) ร้อยละ 49.06 รองลงมา มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (4 – 6 ครั้ง) ร้อยละ 35.85 และมีการปฏิบัติในระดับมาก (มากกว่า 6 ครั้ง) ร้อยละ 15.09 ตามลำดับ โดยมีการเข้ารับการฝึกอบรมความรู้ด้านการเกษตรในรอบ 2 ปี มากที่สุด 30 ครั้ง มีการเข้ารับการฝึกอบรมความรู้ด้านการเกษตรในรอบ 2 ปี น้อยที่สุด 1 ครั้ง มีการเข้ารับการฝึกอบรมความรู้ด้านการเกษตรในรอบ 2 ปี เฉลี่ย 4.96 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.691 (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 การเข้าร่วมการศึกษาดูงานและการฝึกอบรมในรอบ 2 ปี ของวิทยากรเกษตรกร

ระดับบทบาท	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับมาก (มากกว่า 6 ครั้ง)	8	15.09
ระดับปานกลาง (4 – 6 ครั้ง)	19	35.85
ระดับน้อย (1 – 3 ครั้ง)	26	49.06
ไม่มีบทบาท	0	0.00
รวม	53	100.00

- การเข้ารับการฝึกอบรมความรู้ด้านการเกษตรในรอบ 2 ปี มากที่สุด 30 ครั้ง
- การเข้ารับการฝึกอบรมความรู้ด้านการเกษตรในรอบ 2 ปี น้อยที่สุด 1 ครั้ง
- การเข้ารับการฝึกอบรมความรู้ด้านการเกษตรในรอบ 2 ปี เฉลี่ย 4.96 ครั้ง
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.691

6.3 การฝึกอบรมการเป็นวิทยากรเกษตรกรของวิทยากรเกษตรกร

พบว่าในรอบ 2 ปี วิทยากรเกษตรกรส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับน้อย (1 ครั้ง) ร้อยละ 56.60 รองลงมาไม่มีการปฏิบัติ ร้อยละ 16.98 มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง (2 ครั้ง) และระดับมาก (มากกว่า 2 ครั้ง) ร้อยละ 13.21 เท่ากัน ตามลำดับโดยมีการเข้าการฝึกอบรมการเป็นวิทยากรเกษตรกรในรอบ 2 ปี มากที่สุด 5 ครั้ง น้อยที่สุดไม่มีการเข้าการฝึกอบรมการเป็นวิทยากรเกษตรกรในรอบ 2 ปี มีการเข้าการฝึกอบรมการเป็นวิทยากรเกษตรกรในรอบ 2 ปี เฉลี่ย 1.36 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.210 (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 การเข้าร่วมการศึกษาดูงานและการฝึกอบรมในรอบ 2 ปี ของวิทยากรเกษตรกร

ระดับบทบาท	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับมาก (มากกว่า 2 ครั้ง)	7	13.21
ระดับปานกลาง (2 ครั้ง)	7	13.21
ระดับน้อย (1 ครั้ง)	30	56.60
ไม่มีบทบาท	9	16.98
รวม	53	100.00

- การเข้าการฝึกอบรมการเป็นวิทยากรเกษตรกรในรอบ 2 ปีมากที่สุด 5 ครั้ง
- การเข้าการฝึกอบรมการเป็นวิทยากรเกษตรกรในรอบ 2 ปี น้อยที่สุด ไม่ได้ฝึกอบรม
- การเข้าร่วมการศึกษาดูงานและการฝึกอบรมในรอบ 2 ปี เฉลี่ย 1.36 ครั้ง
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.210

ดังนั้นจากผลการศึกษาข้างต้นพบว่า วิทยาการเกษตรกรมีบทบาทด้านการศึกษา พัฒนา วิชาการเกษตร เทคนิค ความก้าวหน้าเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อพร้อมจะเป็นวิทยากรบรรยายความรู้แก่เกษตรกรทั่วไปในระดับน้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.467 คะแนน โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมพบว่า วิทยาการเกษตรกร มีการหาความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มเติมจากวิทยุ โทรทัศน์ เอกสาร หนังสือพิมพ์ หรือจากแหล่งอื่นๆ ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 1.660 คะแนน มีการศึกษาดูงานด้านการเกษตร ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ย 1.321 คะแนน มีการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการเกษตร ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.660 คะแนน มีการเข้ารับการฝึกอบรมการเป็น วิทยาการเกษตรกร ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ย 1.226 (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 บทบาทหน้าที่การศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตร เทคนิค ความก้าวหน้าเทคโนโลยี การเกษตร เพื่อพร้อมจะเป็นวิทยากรบรรยายความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป

กิจกรรม	— X	SD	แปลผล ระดับบทบาท
1. มีการหาความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มเติมจากวิทยุ โทรทัศน์ เอกสาร หนังสือพิมพ์ หรือจากแหล่งอื่นๆ	1.660	0.758	ปานกลาง
2. การศึกษาดูงานด้านการเกษตร	1.321	0.728	น้อย
3. การฝึกอบรมความรู้ด้านการเกษตร	1.660	0.732	ปานกลาง
4. การฝึกอบรมการเป็นวิทยาการเกษตรกร	1.226	0.891	น้อย
คะแนนเฉลี่ยรวม	1.467	0.777	น้อย

7. บทบาทหน้าที่ ด้านการเสี่ยสละ สมัครใจ ปฏิบัติหน้าที่วิทยากรเกษตรกร และภูมิใจใน บทบาท “ครูเกษตรกรประจำตำบล”

จากผลการศึกษาพบว่า วิทยากรเกษตรกรมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทหน้าที่การเสี่ยสละ สมัครใจ ปฏิบัติหน้าที่วิทยากรเกษตรกร และภูมิใจในบทบาท “ครูเกษตรกรประจำตำบล” ของตนเองในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.68

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า วิทยากรเกษตรกรมีความคิดเห็นต่อระดับการเสี่ยสละเวลาในการปฏิบัติหน้าที่วิทยากรเกษตรกรของตนเองในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 มีความคิดเห็นต่อระดับความเต็มใจที่จะปฏิบัติหน้าที่วิทยากรเกษตรกรของตนเองในระดับมาก คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 และมีความคิดเห็นต่อระดับความภูมิใจในบทบาทวิทยากรเกษตรกรหรือครูเกษตรกรประจำตำบลของตนเองในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 (ตารางที่ 38)

ตารางที่ 38 ความคิดเห็นของวิทยากรเกษตรกร ต่อบทบาทหน้าที่การเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเกษตรประจำตำบล “ครูเกษตรกรประจำตำบล” ในแต่ละสาขาเกษตร โดยผ่านการฝึกอบรมวิทยากรเกษตรกรของตนเอง

	ความคิดเห็น			X	SD	แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. การเสี่ยสละเวลาในการปฏิบัติหน้าที่วิทยากรเกษตรกร	32	20	1	2.58	0.535	มาก
2. การเต็มใจที่จะปฏิบัติหน้าที่วิทยากรเกษตรกร	41	11	1	2.75	0.477	มาก
3. ความภูมิใจในบทบาทวิทยากรเกษตรกรหรือครูเกษตรกรประจำตำบล	38	14	1	2.70	0.503	มาก
	คะแนนเฉลี่ยรวม			2.68	0.505	มาก

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระได้แก่ ด้านปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และความรู้ของวิทยากรเกษตรกร กับตัวแปรตามคือ บทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกรในการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร

การวิเคราะห์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบสมมติฐาน

โดยเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมบางประการ และความรู้ของวิทยากรเกษตรกร ได้แก่

1. อายุ
2. ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร
3. ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกร
4. ขนาดพื้นที่ถือครองทั้งหมด
5. จำนวนแรงงานภายในจุดสาธิต
6. รายได้รวมในภาคการเกษตร
7. รายได้รวมนอกภาคการเกษตร
8. ความถี่การเข้าร่วมประชุมกับ ศูนย์บริการฯ
9. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่
10. จำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตร
11. ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร
12. ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร

ส่วนตัวแปรตาม คือ บทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกรในการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 5 บทบาท ได้แก่ บทบาทพัฒนาจุดสาธิตของตนเองให้เหมาะสมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติและศึกษา คูงาน เพื่อเป็นแบบอย่างสำหรับเกษตรกรรายอื่นๆ นำไปปฏิบัติตาม บทบาทบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การฝึกอบรมและการศึกษา คูงาน บทบาทเตรียมหรือผลิตวัสดุทัศนูปกรณ์อย่างง่ายใช้ประกอบการฝึกอบรม หรือศึกษาคูงาน ณ จุดสาธิต บทบาทการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป และบทบาทการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตร เทคนิค ความก้าวหน้าเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อพร้อมจะเป็นวิทยากรบรรยายความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป

ผลการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ปรากฏผลดังนี้

1. บทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเอง ให้เหมาะสมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติ และศึกษา ดูงาน เพื่อเป็นแบบอย่างสำหรับเกษตรกรรายอื่นๆ นำไปปฏิบัติตาม

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 39) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.230 หมายความว่า อายุของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า อายุของวิทยากรเกษตรกรไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 39) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.003 หมายความว่า ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกรต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 39) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.059 หมายความว่า ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกรของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ถือครองต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 39) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.069 หมายความว่า ขนาดพื้นที่ถือครองของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ขนาดพื้นที่ถือครองของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิตต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 39) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.034 หมายความว่า จำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิต ของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า จำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิตของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมในภาคการเกษตรต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 39) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.145 หมายความว่า รายได้รวมในภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า รายได้รวมในภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

1.7 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมนอกภาคการเกษตรต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 39) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.010 หมายความว่า รายได้รวมนอกภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า รายได้รวมนอกภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

1.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 39) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.443** หมายความว่า ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ของวิทยากรเกษตรกร มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ของวิทยากรเกษตรกร ส่งผลต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ กล่าวคือ เมื่อวิทยากรเกษตรกรเข้าร่วมประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ มากขึ้นย่อมส่งผลให้มีบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตฯมากขึ้น ด้วย

1.9 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ที่ตอบบทบาทด้านการพัฒนาจุด
 สาคิตของตนเองฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 39) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.225
 หมายความว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการ
 พัฒนาจุดสาคิตของตนเองฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของวิทยาการ
 เกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาคิตของตนเองฯ

1.10 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรต่อ
 บทบาทด้านการพัฒนาจุดสาคิตของตนเองฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 39) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.104
 หมายความว่า จำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร ไม่มี
 ความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาคิตของตนเองฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า
 จำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้าน
 การพัฒนาจุดสาคิตของตนเองฯ

1.11 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกร ต่อ
 บทบาทด้านการพัฒนาจุดสาคิตของตนเองฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 39) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.078
 หมายความว่า ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาท
 ด้านการพัฒนาจุดสาคิตของตนเองฯ แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกร
 ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาคิตของตนเองฯ

1.12 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร ต่อ
 บทบาทด้านการพัฒนาจุดสาคิตของตนเองฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 39) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.019
 หมายความว่า ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร ไม่มีความ
 สัมพันธ์ กับบทบาทด้านการพัฒนาจุดสาคิตของตนเองฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ความรู้
 เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้าน
 การพัฒนาจุดสาคิตของตนเองฯ

ตารางที่ 39 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระ คือปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมบางประการ และความรู้ของวิทยากรเกษตรกร ต่อ บทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม บทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองฯ
1. อายุ	0.230
2. ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร	-0.003
3. ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกร	-0.059
4. ขนาดพื้นที่ถือครองทั้งหมด	0.069
5. จำนวนแรงงานภายในจุดสาธิต	0.034
6. รายได้รวมในภาคการเกษตร	-0.145
7. รายได้รวมนอกภาคการเกษตร	0.010
8. ความถี่การเข้าร่วมประชุมกับ ศูนย์บริการฯ	0.443**
9. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่	0.225
10. จำนวนแหล่งของการรับข้อมูลข่าวสารการเกษตร	0.104
11. ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากร เกษตรกร	0.078
12. ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร	-0.019

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

2. บทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การฝึกอบรม และศึกษาดูงาน

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุต่อบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์ (ตารางที่ 40) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน มีค่าเท่ากับ 0.050 การบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุดสาธิต มีค่าเท่ากับ -0.168 และการบรรยายความรู้นอกจุดสาธิต มีค่าเท่ากับ -0.123 หมายความว่า อายุของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า อายุของวิทยากรเกษตรกรไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การฝึกอบรมและศึกษาดูงาน

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรต่อ บทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 40) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการบรรยาย ความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน มีค่าเท่ากับ 0.209 การบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุด สาคิต มีค่าเท่ากับ 0.095 และการบรรยายความรู้นอกจุดสาคิต มีค่าเท่ากับ 0.198 หมายความว่า ประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับ บทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประสิทธิภาพใน การประกอบอาชีพด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการบรรยาย ความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การฝึกอบรมและศึกษาดูงาน

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง ประสิทธิภาพในการเป็นวิทยากรเกษตรกรต่อบทบาทด้าน การบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 40) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการบรรยาย ความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน มีค่าเท่ากับ 0.122 การบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุด สาคิต มีค่าเท่ากับ 0.228 และการบรรยายความรู้นอกจุดสาคิต มีค่าเท่ากับ 0.186 หมายความว่า ประสิทธิภาพในการเป็นวิทยากรเกษตรกรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาท ด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประสิทธิภาพในการเป็น วิทยากรเกษตรกรของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตร สาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การฝึกอบรมและศึกษาดูงาน

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ถือครองต่อบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้าน การเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 40) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการบรรยาย ความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน มีค่าเท่ากับ -0.006 การบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุด สาคิต มีค่าเท่ากับ 0.063 และการบรรยายความรู้นอกจุดสาคิต มีค่าเท่ากับ 0.096 หมายความว่า ขนาดพื้นที่ถือครองของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการบรรยายความรู้ ด้านการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ขนาดพื้นที่ถือครองของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่ง ผลต่อบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การฝึกอบรมและ ศึกษาดูงาน

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิตต่อบทบาทด้านการบรรยาย
ความรู้ด้านการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 40) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการบรรยาย
ความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน มีค่าเท่ากับ 0.122 การบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุด
สาธิต มีค่าเท่ากับ -0.041 และการบรรยายความรู้นอกจุดสาธิต มีค่าเท่ากับ -0.035 หมายความว่า
จำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิต ของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการบรรยาย
ความรู้ด้านการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า จำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิตของวิทยากร
เกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การ
ฝึกอบรมและศึกษาดูงาน

2.6 ความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้รวมในภาคการเกษตรต่อบทบาทด้านการบรรยาย
ความรู้ด้านการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 40) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการบรรยาย
ความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน มีค่าเท่ากับ 0.115 การบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุด
สาธิต มีค่าเท่ากับ 0.026 และการบรรยายความรู้นอกจุดสาธิต มีค่าเท่ากับ 0.206 หมายความว่า ราย
ได้รวมในภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการบรรยาย
ความรู้ด้านการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า รายได้รวมในภาคการเกษตรของวิทยากร
เกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การ
ฝึกอบรมและศึกษาดูงาน

2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมนอกภาคการเกษตรต่อบทบาทด้านการบรรยาย
ความรู้ด้านการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 40) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการบรรยาย
ความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน มีค่าเท่ากับ -0.090 การบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุด
สาธิต มีค่าเท่ากับ -0.024 และการบรรยายความรู้นอกจุดสาธิต มีค่าเท่ากับ 0.229 หมายความว่า ราย
ได้รวมนอกภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการบรรยาย
ความรู้ด้านการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า รายได้รวมนอกภาคการเกษตรของวิทยากร
เกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การ
ฝึกอบรมและศึกษาดูงาน

2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ต่อบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 40) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน มีค่าเท่ากับ 0.504** การบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุดสาธิต มีค่าเท่ากับ 0.563** และการบรรยายความรู้นอกจุดสาธิต มีค่าเท่ากับ 0.503** หมายความว่า ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ของวิทยากรเกษตรกร มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ของวิทยากรเกษตรกร ส่งผลต่อบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ กล่าวคือ เมื่อวิทยากรเกษตรกรเข้าร่วมประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ มากขึ้นย่อมส่งผลให้มีบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งการบรรยายความรู้ให้กับเกษตรกรในชุมชน การฝึกอบรมและศึกษาดูงาน ณ จุดสาธิต และการฝึกอบรมนอกจุดสาธิต มากขึ้นด้วย

2.9 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ ต่อบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 40) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน มีค่าเท่ากับ 0.229 การบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุดสาธิต มีค่าเท่ากับ 0.372* และการบรรยายความรู้นอกจุดสาธิต มีค่าเท่ากับ 0.254 หมายความว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร มีความสัมพันธ์กับการบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุดสาธิต ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน และการบรรยายความรู้นอกจุดสาธิต ไม่มีความสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกรส่งผลเฉพาะการบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุดสาธิต กล่าวคือ เมื่อวิทยากรเกษตรกรติดต่อกับเจ้าหน้าที่มากขึ้นย่อมทำให้มีการบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุดสาธิตมากขึ้นด้วย

2.10 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตร ต่อบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 40) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน มีค่าเท่ากับ 0.329* การบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุดสาธิต มีค่าเท่ากับ 0.264 และการบรรยายความรู้นอกจุดสาธิต มีค่าเท่ากับ 0.465** หมายความว่า จำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร มีความสัมพันธ์ กับการบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และการบรรยายความรู้นอกจุด

สถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุดสถิติ ไม่มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า จำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสาร ด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกรส่งผลกระทบการบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน และการบรรยายความรู้นอกจุดสถิติ กล่าวคือ เมื่อวิทยากรเกษตรกรมีแหล่งในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านการเกษตรมากขึ้นย่อมทำให้มีการบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน และการบรรยาย ความรู้นอกจุดสถิติมากขึ้นด้วย

2.11 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร ต่อ บทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 40) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการบรรยาย ความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน มีค่าเท่ากับ 0.090 การบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุด สถิติ มีค่าเท่ากับ 0.287* และการบรรยายความรู้นอกจุดสถิติ มีค่าเท่ากับ 0.183 หมายความว่า ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร มีความสัมพันธ์กับการบรรยายความรู้ให้ เกษตรกรทั่วไป ณ จุดสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการบรรยายความรู้ให้ แก่เกษตรกรในชุมชน และการบรรยายความรู้นอกจุดสถิติ ไม่มีความสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกรส่งผลกระทบการบรรยายความรู้แก่ เกษตรกรทั่วไป ณ จุดสถิติ กล่าวคือ เมื่อวิทยากรเกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับบทบาทของวิทยากร เกษตรกรมากขึ้นย่อมทำให้วิทยากรเกษตรกรมีการบรรยายความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุดสถิติมาก ขึ้นด้วย

2.12 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร ต่อ บทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 40) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการบรรยาย ความรู้ให้แก่เกษตรกรในชุมชน มีค่าเท่ากับ -0.033 การบรรยายความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุด สถิติ มีค่าเท่ากับ 0.015 และการบรรยายความรู้นอกจุดสถิติ มีค่าเท่ากับ -0.165 หมายความว่า ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบท บาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการบรรยายความรู้ ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การฝึกอบรมและศึกษาดูงาน

ตารางที่ 40 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระ คือปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมบางประการ และความรู้ของวิทยาการเกษตรกร ต่อบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การฝึกอบรมและศึกษาดูงาน

ตัวแปรอิสระ	บทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ		
	การบรรยายความรู้แก่เกษตรกรในชุมชน	การบรรยายความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป ณ จุดสาธิต	การบรรยายความรู้นอกจุดสาธิต
1. อายุ	0.050	-0.168	-0.123
2. ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร	0.209	0.095	0.198
3. ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกร	0.122	0.228	0.186
4. ขนาดพื้นที่ถือครองทั้งหมด	-0.006	0.063	0.096
5. จำนวนแรงงานภายในจุดสาธิต	0.122	-0.041	-0.035
6. รายได้รวมในภาคการเกษตร	0.115	0.026	0.206
7. รายได้รวมนอกภาคการเกษตร	-0.090	-0.024	0.229
8. ความถี่การเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ	0.504**	0.563**	0.503**
9. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่	0.229	0.372*	0.254
10. จำนวนแหล่งของการรับข้อมูลข่าวสารการเกษตร	0.329*	0.264	0.465**
11. ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกร	0.090	0.287*	0.183
12. ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร	-0.033	0.015	-0.165

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

3. บทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์อย่างง่าย ใช้ประกอบการฝึกอบรมหรือศึกษาดูงาน ณ จุดสาธิต

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 41) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.017 หมายความว่า อายุของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า อายุของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร ต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 41) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.054 หมายความว่า ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกรต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 41) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.227 หมายความว่า ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกรของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ถือครอง ต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 41) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.104 หมายความว่า ขนาดพื้นที่ถือครองของวิทยากรเกษตรกร มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ขนาดพื้นที่ถือครองของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิตต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 41) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.101 หมายความว่า จำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิต ของวิทยาการเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า จำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิตของวิทยาการเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมในภาคการเกษตร ต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 41) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.132 หมายความว่า รายได้รวมในภาคการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า รายได้รวมในภาคการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมนอกภาคการเกษตรกร ต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 41) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.185 หมายความว่า รายได้รวมนอกภาคการเกษตรกรของวิทยาการเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า รายได้รวมนอกภาคการเกษตรกรของวิทยาการเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

3.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 41) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.324^* หมายความว่า ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ของวิทยาการเกษตรกร มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ของวิทยาการเกษตรกร ส่งผลต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ กล่าวคือ เมื่อวิทยาการเกษตรกรเข้าร่วมประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ มากขึ้นย่อมส่งผลให้มีบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ มากขึ้นด้วย

3.9 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ ตอบอบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 41) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.067 หมายความว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

3.10 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตร ต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 41) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.214 หมายความว่า จำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า จำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรของวิทยาการเกษตรกรไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

3.11 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกร ต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 41) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.038 หมายความว่า ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกรไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

3.12 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร ต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 41) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.236 หมายความว่า ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนูปกรณ์ฯ

ตารางที่ 41 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระ คือปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมบางประการ และความรู้ของวิทยากรเกษตรกร ต่อ บทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตวัสดุทัศนูปกรณ์ฯ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	บทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตวัสดุทัศนูปกรณ์ฯ
1. อายุ		0.017
2. ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร		0.054
3. ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกร		0.227
4. ขนาดพื้นที่ถือครองทั้งหมด		0.104
5. จำนวนแรงงานภายในจุดสาธิต		-0.101
6. รายได้รวมในภาคการเกษตร		0.132
7. รายได้รวมนอกภาคการเกษตร		-0.185
8. ความถี่การเข้าร่วมประชุมกับ ศูนย์บริการฯ		0.324*
9. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่		0.067
10. จำนวนแหล่งของการรับข้อมูลข่าวสารการเกษตร		0.214
11. ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร		0.038
12. ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร		-0.236
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05		

4. บทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 42) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน มีค่าเท่ากับ 0.022 และการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม มีค่าเท่ากับ 0.165 หมายความว่า อายุของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า อายุของวิทยากรเกษตรกรไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 42) พบว่า ในการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน มีค่าเท่ากับ 0.194 และการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม มีค่าเท่ากับ 0.160 หมายความว่า ประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง ประสิทธิภาพในการเป็นวิทยากรเกษตรกรต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 42) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน มีค่าเท่ากับ 0.134 และการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม มีค่าเท่ากับ 0.496 หมายความว่า ประสิทธิภาพในการเป็นวิทยากรเกษตรกรของวิทยากรเกษตรกร มีความสัมพันธ์กับการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน ไม่มีความสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประสิทธิภาพในการเป็นวิทยากรเกษตรกรของวิทยากรเกษตรกรส่งผลเฉพาะการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม กล่าวคือเมื่อวิทยากรเกษตรกรมีประสพการณ์ในการเป็นวิทยากรมากขึ้นย่อมส่งผลให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุมมากขึ้นด้วย

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่าง ขนาดพื้นที่ถือครองต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 42) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน มีค่าเท่ากับ 0.170 และการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม มีค่าเท่ากับ 0.015 หมายความว่า ขนาดพื้นที่ถือครองของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรม และถ่ายทอดความรู้ ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ขนาดพื้นที่ถือครองของวิทยากรเกษตรกรไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรม และถ่ายทอดความรู้ ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

4.5 ความสัมพันธ์ ระหว่างจำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิตต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 42) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน มีค่าเท่ากับ 0.197 และการประชาสัมพันธ์ข้างวารภายหลังการประชุม มีค่าเท่ากับ 0.097 หมายความว่า จำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิต ของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า จำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิตของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผล ต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้รวมในภาคการเกษตรต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 42) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน มีค่าเท่ากับ -0.177 และการประชาสัมพันธ์ข้างวารภายหลังการประชุม มีค่าเท่ากับ 0.121 หมายความว่า รายได้รวมในภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า รายได้รวมในภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผล ต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

4.7 ความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้รวมนอกภาคการเกษตรต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 42) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน มีค่าเท่ากับ 0.173 และการประชาสัมพันธ์ข้างวารภายหลังการประชุม มีค่าเท่ากับ -0.005 หมายความว่า รายได้รวมนอกภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า รายได้รวมนอกภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกรไม่ส่งผล ต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 42) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน มีค่าเท่ากับ 0.579** และการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม มีค่าเท่ากับ 0.454** หมายความว่า ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ของวิทยากรเกษตรกร มีความสัมพันธ์กับการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน และการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ของวิทยากรเกษตรกร ส่งผลต่อการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน และการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม กล่าวคือ เมื่อวิทยากรเกษตรกรเข้าร่วมประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯมากขึ้นย่อมทำให้มีการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน และการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุมมากขึ้นด้วย

4.9 ความสัมพันธ์ระหว่าง การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 42) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน มีค่าเท่ากับ 0.300* และการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม มีค่าเท่ากับ 0.185 หมายความว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร มีความสัมพันธ์กับการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม ไม่มีความสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกรส่งผลต่อการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน กล่าวคือเมื่อวิทยากรเกษตรกรมีติดต่อกับเจ้าหน้าที่มากขึ้น ย่อมทำให้การให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนมากขึ้นด้วย

4.10 ความสัมพันธ์ระหว่าง จำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 42) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน มีค่าเท่ากับ 0.195 และการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม มีค่าเท่ากับ 0.316* หมายความว่า จำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร มีความสัมพันธ์กับการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารภายหลังการประชุม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฯ ไม่มีความสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า จำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกรส่งผลเฉพาะการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม กล่าวคือ เมื่อจำนวนแหล่ง

ข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกรมากขึ้นย่อมทำให้การประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ภายหลังการประชุมมากขึ้นด้วย

4.11 ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกรต่อ บทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ ให้แก่เกษตรกร ทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 42) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการให้ความ ร่วมมือในการกำหนดแผน มีค่าเท่ากับ 0.069 และการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม มีค่าเท่ากับ 0.194 หมายความว่า ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความ สัมพันธ์ กับบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่ เกษตรกรทั่วไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากร เกษตรกรไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอด ความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

4.12 ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรต่อ บทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกร ทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 42) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการให้ความ ร่วมมือในการกำหนดแผน มีค่าเท่ากับ -0.107 และการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม มีค่าเท่ากับ -0.135 หมายความว่า ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของวิทยากร เกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและ ถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอด เทคโนโลยีการเกษตรของวิทยากรเกษตรกรไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการ กำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

ตารางที่ 42 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระ คือปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมบางประการ และความรู้ของวิทยากรเกษตรกร ต่อ บทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ ให้แก่เกษตรกรทั่วไป

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	บทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรทั่วไป	
		การให้ความร่วมมือกำหนดแผนฯ	การประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายหลังการประชุม
1. อายุ		0.022	0.165
2. ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร		0.194	0.160
3. ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกร		0.134	0.496**
4. ขนาดพื้นที่ถือครองทั้งหมด		0.170	0.015
5. จำนวนแรงงานภายในจุดสาธิต		0.197	0.097
6. รายได้รวมในภาคการเกษตร		-0.177	0.121
7. รายได้รวมนอกภาคการเกษตร		0.173	-0.005
8. ความถี่การเข้าร่วมประชุมกับ ศูนย์บริการฯ		0.579**	0.454**
9. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่		0.300*	0.185
10. จำนวนแหล่งของการรับข้อมูลข่าวสารการเกษตร		0.195	0.316*
11. ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร		0.069	0.194
12. ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร		-0.107	0.136

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

5. บทบาทด้านการศึกษา พัฒนาการเกษตร เทคนิค ความก้าวหน้าเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อพร้อมจะเป็นวิทยากรบรรยายความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป

5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 43) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการศึกษาด้วยตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.116 การเข้ารับการศึกษาสูงงานและการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 0.057 หมายความว่า อายุของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า อายุของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาการเกษตรฯ

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร ต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 43) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการศึกษาด้วยตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.213 การเข้ารับการศึกษาสูงงานและการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 0.127 หมายความว่า ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาการเกษตรฯ

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกรต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 43) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการศึกษาด้วยตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.071 การเข้ารับการศึกษาสูงงานและการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 0.033 หมายความว่า ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกรของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาการเกษตรฯ

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ถือครองต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 43) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการศึกษาด้วยตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.089 การเข้ารับการศึกษาสูงงานและการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 0.003 หมายความว่า ขนาดพื้นที่ถือครองของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ขนาดพื้นที่ถือครองของวิทยากรเกษตรกร ไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาการเกษตรฯ

5.5 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิตต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 43) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการศึกษาด้วยตนเอง มีค่าเท่ากับ -0.062 การเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ -0.091 หมายความว่า จำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิต ของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า จำนวนแรงงาน ณ จุดสาธิตของวิทยากรเกษตรกรไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

5.6 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมในภาคการเกษตร ต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 43) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการศึกษาด้วยตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.110 การเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 0.302^* หมายความว่า รายได้รวมในภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร มีความสัมพันธ์กับการเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการศึกษาด้วยตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า รายได้รวมในภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ส่งผลเฉพาะการเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรม กล่าวคือ เมื่อรายได้รวมในภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกรมากย่อมส่งผลให้มีการเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรมมากขึ้นด้วย

5.7 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมนอกภาคการเกษตรกร ต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 43) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการศึกษาด้วยตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.162 การเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 0.003 หมายความว่า รายได้รวมนอกภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า รายได้รวมนอกภาคการเกษตรของวิทยากรเกษตรกรไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

5.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 43) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการศึกษาด้วยตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.509^{**} การเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 0.362^{**} หมายความว่า ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ของวิทยากรเกษตรกร มีความสัมพันธ์ กับ การศึกษาด้วยตนเอง และการเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรม ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า ความถี่ในการเข้าร่วมประชุมกับศูนย์บริการฯ ของวิทยากรเกษตรกร ส่ง

ผลต่อการศึกษาด້วยตนเอง และการเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรม กล่าวคือ เมื่อวิทยาการเกษตรกรเข้าร่วมประชุมร่วมกับศูนย์บริการฯ มากย่อมส่งผลให้การศึกษาด້วยตนเอง การเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรมมากขึ้นด້วย

5.9 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 43) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการศึกษาด້วยตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.350* การเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 0.219 หมายความว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกร มีความสัมพันธ์ กับการศึกษาด້วยตนเอง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรม ไม่มีความสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกรส่งผลเฉพาะการศึกษาด້วยตนเอง กล่าวคือ เมื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกรมากย่อมส่งผลให้การศึกษาด້วยตนเองมากขึ้นด້วย

5.10 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตร ต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 43) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการศึกษาด້วยตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.334* การเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 0.107 หมายความว่า จำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรของวิทยาการเกษตรกร มีความสัมพันธ์ กับการศึกษาด້วยตนเอง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรม ไม่มีความสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า จำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรของวิทยาการเกษตรกรส่งผลเฉพาะการศึกษาด້วยตนเอง กล่าวคือ เมื่อจำนวนแหล่งในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรมากย่อมส่งผลให้การศึกษาด້วยตนเองมากขึ้นด້วย

5.11 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกร ต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 43) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการศึกษาด້วยตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.081 การเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ -0.096 หมายความว่า ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยาการเกษตรกรไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

5.12 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร ต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์(ตารางที่ 43) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในการศึกษาด้วยตนเอง มีค่าเท่ากับ -0.136 การเข้ารับการศึกษาดูงานและการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ -0.106 หมายความว่า ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของวิทยากรเกษตรกรไม่ส่งผลต่อบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

ตารางที่ 43 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระ คือปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมบางประการ และความรู้ของวิทยากรเกษตรกร ต่อ บทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	บทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ	
		ด้านการศึกษด้วยตนเอง	ด้านการเข้ารับการศึกษาดูงานและฝึกอบรม
1. อายุ		0.116	0.057
2. ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร		0.213	0.127
3. ประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรเกษตรกร		0.071	0.033
4. ขนาดพื้นที่ถือครองทั้งหมด		0.089	0.003
5. จำนวนแรงงานภายในจุดสาธิต		-0.062	-0.091
6. รายได้รวมในภาคการเกษตร		0.110	0.302*
7. รายได้รวมนอกภาคการเกษตร		0.162	0.003
8. ความถี่การเข้าร่วมประชุมกับ ศูนย์บริการฯ		0.509**	0.362**
9. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่		0.350*	0.219
10. จำนวนแหล่งของการรับข้อมูลข่าวสารการเกษตร		0.334*	0.107
11. ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร		0.081	-0.096
12. ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร		-0.136	-0.106

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

การวิเคราะห์ด้วยการคำนวณค่าความสัมพันธ์แบบเคนเดล (Kendall's tau) ในการทดสอบสมมติฐาน

โดยเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ระดับการศึกษา ส่วนตัวแปรตาม คือ บทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกรในการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 5 บทบาท ผลการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์แบบแคนเดล (Kendall's tau) มีดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับบทบาทด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของตนเองให้เหมาะสมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ฯ

จากผลการวิเคราะห์ (ตารางที่ 44) พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.007 หมายความว่า ระดับการศึกษาของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของตนเองให้เหมาะสมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ฯ ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของวิทยากรเกษตรกรไม่ผลต่อบทบาทด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของตนเองให้เหมาะสมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ฯ

ตารางที่ 44 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับบทบาทด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของตนเองให้เหมาะสมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ฯ

ระดับการศึกษา	บทบาทด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของตนเองฯ				รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี	
ประถมศึกษา	6	15	14	0	35
มัธยมศึกษา	3	5	13	2	13
สูงกว่ามัธยมศึกษา	0	4	1	0	5
รวม	9	24	18	5	53

ค่าสหสัมพันธ์ แคนเดล = 0.007

2. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตร

จากผลการวิเคราะห์ (ตารางที่ 45) พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.079 หมายความว่า ระดับการศึกษาของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของวิทยากรเกษตรกรไม่ส่งผลต่อการมีบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ

ตารางที่ 45 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับบทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ

ระดับการศึกษา	บทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรฯ				รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี	
ประถมศึกษา	10	2	13	10	35
มัธยมศึกษา	1	3	6	3	13
สูงกว่ามัธยมศึกษา	3	1	0	1	5
รวม	14	6	19	14	53

ค่าสหสัมพันธ์ แคนเดล = 0.079

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตวัสดุทัศนูปกรณ์

จากผลการวิเคราะห์ (ตารางที่ 46) พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.258* หมายความว่า ระดับการศึกษาของวิทยากรเกษตรกร มีความสัมพันธ์กับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนอุปกรณ์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า ระดับการศึกษาของวิทยากรเกษตรกรส่งผลต่อการมีบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนอุปกรณ์ฯ กล่าวคือ เมื่อระดับการศึกษาของวิทยากรเกษตรกรสูงย่อมส่งผลให้มีบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนอุปกรณ์ฯ มากขึ้นด้วย

ตารางที่ 46 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับบทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนอุปกรณ์

ระดับการศึกษา	บทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตโสตทัศนอุปกรณ์ฯ				รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี	
ประถมศึกษา	8	13	13	1	35
มัธยมศึกษา	3	8	2	0	13
สูงกว่ามัธยมศึกษา	4	1	0	0	5
รวม	15	22	15	1	53

ค่าสหสัมพันธ์ แคนเดล = 0.258*

4. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์ (ตารางที่ 47) พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.042 หมายความว่า ระดับการศึกษาของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของวิทยากรเกษตรกรไม่ส่งผลต่อการมีบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป

ตารางที่ 47 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับบทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป

ระดับการศึกษา	บทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป				รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี	
ประถมศึกษา	13	2	20	0	35
มัธยมศึกษา	2	5	4	2	13
สูงกว่ามัธยมศึกษา	3	1	1	0	5
รวม	18	8	25	2	53

ค่าสหสัมพันธ์ แคนเดล = 0.042

5. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับศูนย์บริการฯ ต่อบทบาทด้านการศึกษา

พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

จากผลการวิเคราะห์ (ตารางที่ 48) พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.064 หมายความว่า ระดับการศึกษาของวิทยากรเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของวิทยากรเกษตรกรไม่ส่งผลต่อการมีบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

ตารางที่ 48 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับบทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ

ระดับการศึกษา	บทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตรฯ				รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี	
ประถมศึกษา	4	9	16	6	35
มัธยมศึกษา	2	0	10	1	13
สูงกว่ามัธยมศึกษา	1	0	3	1	5
รวม	7	9	29	8	53

ค่าสหสัมพันธ์ แคนเดล = -0.064

ตารางที่ 49 สรุปค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับบทบาทในการถ่ายทอดเทคโนโลยี การเกษตรของวิทยากรเกษตรกร

บทบาทหน้าที่ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี	ค่าความสัมพันธ์
1. บทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตให้เหมาะสมกับการเป็นแหล่งเรียนรู้	0.007
2. บทบาทด้านการบรรยายความรู้ด้านการเกษตร	0.079
3. บทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตวัสดุทัศนูปกรณ์ประกอบจุดถ่ายทอดฯ	0.258*
4. บทบาทด้านการให้ความร่วมมือกำหนดแผนการฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป	0.042
5. บทบาทด้านการศึกษาพัฒนาวิชาการเกษตรเพื่อพร้อมที่จะเป็นวิทยากรบรรยายความรู้	-0.064

ส่วนที่ 4 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของวิทยากรเกษตรกรเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร สรุปได้ดังนี้

1. บทบาทด้านการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเกษตรประจำตำบล “ครูเกษตรประจำตำบล” ในแต่ละสาขาเกษตรโดยผ่านการฝึกอบรมวิทยากรเกษตรกร

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่

- เกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรมบางคนไม่ยอมรับวิทยากรใหม่ๆ
- ไม่มีตำราให้ศึกษาเพิ่มเติม การบรรยายอาศัยเพียงความรู้จากประสบการณ์จริง
- วิทยากรเกษตรกรยังขาดความรู้วิชาการทางการเกษตร
- ความรู้จากการอบรมที่จัดให้ไม่เพียงพอกับการเป็นวิทยากรที่มีความสามารถ
- การพูดให้คนอื่นเชื่อและปฏิบัติตามทำได้ยาก เนื่องจากการทำการเกษตรให้เห็นผลได้ต้องใช้ระยะเวลา ต้องค่อยเป็นค่อยไป
- ช่วงเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ที่วิทยากรเกษตรกรบางครั้งตรงกับงานส่วนตัว

หรืองานอื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข

- ภาครัฐควรมีการเพิ่มข้อมูลข่าวสาร และจัดหาเอกสารที่เป็นวิทยากรใหม่ๆ ให้แก่วิทยากรเกษตรกร
- ภาครัฐควรมีการศึกษาดูงานจากผู้ประสบความสำเร็จ และสามารถนำมาเป็นตัวอย่างให้แก่เกษตรกรได้
- ภาครัฐควรจัดอบรมเพิ่มความรู้ในการเป็นวิทยากรเกษตรกร
- ภาครัฐควรประชาสัมพันธ์ จุดถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร
- วิทยากรเกษตรกรควรเลือกกิจกรรมที่สำคัญที่สุดปฏิบัติก่อน และขอเลื่อนเวลาของกิจกรรมอื่น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

2. บทบาทด้านการพัฒนาจุดสาธิตของตนเองให้เหมาะสมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ฝึกปฏิบัติและศึกษา ดูงาน เพื่อเป็นแบบอย่างสำหรับเกษตรกรรายอื่นๆ นำไปปฏิบัติตาม

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่

- ขาดผู้และอุปกรณ์ในการจัดเก็บและแสดงเอกสารต่างๆ ของจุดถ่ายทอด
- ขาดแคลนแหล่งน้ำในการทำการเกษตร
- ขาดผู้ช่วยในการปฏิบัติ เพราะมีแรงงานไม่เพียงพอ
- การสนับสนุนของราชการไม่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข

- ภาครัฐควรสนับสนุน ผู้และอุปกรณ์ในการจัดเก็บและแสดงเอกสารต่างๆ ของจุดถ่ายทอดเทคโนโลยี
- สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาจุดถ่ายทอดฯ
- จัดหาแหล่งน้ำสนับสนุนการทำการเกษตร
- ราชการควรให้การสนับสนุนให้มากขึ้น
- ควรจัดหาผู้ช่วยให้วิทยากรเกษตรกร

3. บทบาทด้านบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การฝึกอบรมและการศึกษาดูงาน

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่

- การผลิต การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเป็นไปตามฤดูกาล การศึกษาดูงาน จึงได้เฉพาะช่วงเวลา

- เกษตรกรให้ความสนใจจุดถ่ายทอดฯ และใช้บริการจุดถ่ายทอดฯ น้อย
- วิทยากรเกษตรกร ไม่มีเครื่องมือ และสื่อประกอบการบรรยาย
- สมาชิกภายในกลุ่มมาขอความร่วมมือน้อยหรือไม่ตรงต่อเวลา
- วิทยากรเกษตรกรขาดทักษะการพูด

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข

- วิทยากรเกษตรกรควรมีการฝึกปฏิบัติและบรรยายให้มากขึ้น
- ภาครัฐควรมีประชาสัมพันธ์จุดถ่ายทอดให้มากขึ้น
- ภาครัฐควรสนับสนุนสื่อประกอบการบรรยายให้มากขึ้น
- ภาครัฐควรสนับสนุนเอกสารประกอบการบรรยายให้แก่วิทยากรเกษตรกร
- สมาชิกกลุ่มต้องมีความพร้อมที่จะเข้ารับการถ่ายทอด

4. บทบาทด้านการเตรียมหรือผลิตวัสดุทัศนูปกรณ์อย่างง่ายใช้ประกอบการฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานของเกษตรกรทั่วไป

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่

- ขาดงบประมาณในการจัดทำบอร์ดและสื่อต่างๆ ที่จำเป็น
- ขาดอาคารที่ใช้เก็บรักษา
- มีงานต้องรับผิดชอบมาก ไม่มีเวลาในการจัดทำและไม่มีความรู้ในการทำสื่อ
- ขาดการสนับสนุนสื่อจากภาครัฐ
- พื้นที่จุดถ่ายถอดคับแคบ

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข

- ควรมีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำสื่อ และอาคารจุดถ่ายถอดฯ
- จัดอบรมให้ความรู้ในการจัดทำสื่อ
- ภาครัฐควรมีการสนับสนุน ทัศนูปกรณ์ต่างๆ ให้กับจุดถ่ายถอดฯ
- ศูนย์บริการฯ ควรจัดหางบประมาณจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อนำมาสนับสนุนจุดถ่ายถอด เช่น อบต.
- เจ้าหน้าที่ภาครัฐควรช่วยจัดทำสื่อให้กับจุดถ่ายถอดฯ

5. บทบาทด้านการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่

- เกษตรกรที่มีความรู้ ไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร
- บางครั้งแผนที่กำหนดไว้ไม่ได้ปฏิบัติตามแผน หรือไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ

ข้อเสนอแนะ

- ไม่มีเวลามาเข้าร่วมประชุมจัดทำแผน
- งบประมาณที่สนับสนุน ให้ไม่ตรงตามแผนที่กำหนด ทำให้ล่าช้าไม่ทันกับสถานการณ์
- การติดต่อประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมน้อย
- เกษตรกรให้ความสนใจเข้าประชุมน้อย

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข

- ภาครัฐควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ และแสดงให้เห็นถึงความสำคัญ ของศูนย์บริการฯ เพื่อให้เกษตรกรเข้าใจ และเข้ามามีส่วนร่วมการประชุมจัดทำแผน
- การจัดสรรงบประมาณควรเป็นไปตามแผนการปฏิบัติงาน
- ควรมีการประชาสัมพันธ์การประชุมให้มากขึ้น และควรประชาสัมพันธ์ก่อน อย่างน้อย 1 สัปดาห์
- กำหนดช่วงเวลาการประชุมให้ตรงกับช่วงที่เกษตรกรว่าง

6. บทบาทด้านการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตร เทคนิค ความก้าวหน้าเทคโนโลยีการ เกษตร เพื่อพร้อมจะเป็นวิทยากรบรรยายความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่

- มีงานหลายด้าน เช่นกรรมการหมู่บ้าน อสม. กรรมการศูนย์ กรรมการกองทุน หมู่บ้าน ดังนั้นในการเข้ารับการฝึกอบรมต่างๆที่รัฐจัดขึ้นมาไม่ตรงกับช่วงเวลาว่าง
- สถานที่จัดอบรม หรือศึกษาดูงานอยู่ไกล และวันที่จัดไม่ตรงกับเกษตรกรว่าง
- วิทยากรเกษตรกรยังมีความรู้ไม่หมดทุกด้าน ยังต้องการความรู้เพิ่มเติม
- วิทยากรเกษตรกรหาแหล่งความรู้ใหม่ๆ ได้ยาก

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข

- ในการจัดการฝึกอบรมควรสอบถามเกษตรกรก่อน
- ภาครัฐควรจัดการอบรม ศึกษาดูงาน หรือมีผู้รู้มาให้ความรู้เพิ่มเติมให้แก่ วิทยากรเกษตรกร เนื่องจากวิทยากรยังต้องการความรู้อีกมาก
- วิทยากรเกษตรกรต้องหมั่นหาความรู้ใหม่ๆ
- ควรมีการจัดฝึกอบรมบ่อยๆ เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นให้วิทยากรเกษตรกร

7. บทบาทด้านการเสียสละ สมัยครใจ ปฏิบัติหน้าที่วิทยากรเกษตรกร และภูมิใจในบท บาท “ครูเกษตรประจำตำบล”

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่

- ไม่ค่อยมีเวลาให้กับงานส่วนรวม เพราะต้องประกอบอาชีพของตนเอง
- แรงงานในครัวเรือนมีน้อยต้องประกอบอาชีพส่วนตัว
- วิทยากรเกษตรกรมีหน้าที่หลายอย่างในชุมชน

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข

- ภาครัฐควรสนับสนุนค่าตอบแทน
 - ภาครัฐควรมีทีมงานคอยให้ความช่วยเหลือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และความ
- รู้กับวิทยากรเกษตรกร

8. ปัญหาอุปสรรคอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร สรุปได้

ดังนี้

- การเปลี่ยนแปลงการผลิตต้องใช้เวลานานในการเห็นผลลัพท์
 - เกษตรกรมักจะไม่ค่อยให้ความสำคัญ เนื่องจากคิดว่ารู้เหมือนกัน
 - เวลาที่เกษตรกรมาพบปะว่างไม่ตรงกัน
 - การคมนาคม บางช่วง บางฤดูกาลมีอุปสรรค
 - มีค่าใช้จ่ายในการออกไปปฏิบัติงานต่างพื้นที่
 - โครงการต่างๆของภาครัฐทำไม่ต่อเนื่อง
 - การประกอบอาชีพทางการเกษตร ยังประสบความสำเร็จไม่มากเท่าที่ควร
- ต้องการประสบความสำเร็จมากกว่านี้
- ระยะเวลาในการทำกิจกรรมส่วนตัว การปฏิบัติหน้าที่วิทยากร และการให้
- ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการอื่นๆ บ่อยครั้งตรงกันทำให้เกิดปัญหา

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข

- ภาครัฐควรมีการจัดกิจกรรมการถ่ายทอด การฝึกอบรม และการศึกษาดูงาน ณ
- จุดสาธิตบ่อยๆ

- ภาครัฐควรจัดกิจกรรมการฝึกปฏิบัติจริง ขึ้นภายในจุดถ่ายทอดฯ
 - เกษตรกรต้องเปิดใจรับความรู้ให้มากขึ้น
 - ภาครัฐประชุมชี้แจง และประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรทั่วไปทราบและเข้าใจถึง
- การจัดตั้งจุดถ่ายทอดฯ

- ภาครัฐสนับสนุนค่าใช้จ่าย และค่าตอบแทนวิทยากร
 - ภาครัฐควรมีการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ไม่เว้นช่วงนานเกินไป
 - ควรมีจุดสาธิตสำรอง
 - ในการกำหนดแผนการถ่ายทอด ควรมีการประสานงานระหว่างหน่วยงาน
- ต่างๆ เพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนกัน

9. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องของการเพิ่มเติมบทบาทของวิทยากรเกษตรกร สรุปได้ดังนี้

- เป็นผู้ประสานงานระหว่างเกษตรกรกับเจ้าหน้าที่ และผู้ประสานงานระหว่างศูนย์บริการฯ กับเกษตรกร
- ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและข่าวสารจากศูนย์บริการฯ
- วิทยากรเกษตรกรควรเข้ารับการฝึกอบรมการถ่ายทอดความรู้จากแหล่งความรู้ทางวิชาการ เช่น ศูนย์วิจัย หรือกรมวิชาการเกษตร
- วิทยากรเกษตรกรควรมีความรู้ทางด้านเกษตรหลายๆ ด้าน
- เป็นตัวแทนของเกษตรกรในชุมชนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของภาครัฐ

10. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาวิทยากรเกษตรกร และจุดถ่ายทอดฯ (จุดสาธิต) เพื่อให้เหมาะสมกับการเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน ภาครัฐควรให้การช่วยเหลือแก่วิทยากรเกษตรกรด้านต่างๆ สรุปได้ดังนี้

- สนับสนุนงบประมาณ สื่อ เอกสาร วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการเป็นจุดถ่ายทอดฯ ให้แก่วิทยากรเกษตรกร เพื่อให้มีความน่าสนใจให้แก่จุดถ่ายทอดฯ
- สนับสนุนให้มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่วิทยากรหลายๆ ทั้งความรู้ทางวิชาการ และความรู้ด้านการถ่ายทอด เทคนิคการผลิต ความรู้ใหม่ๆ รวมทั้งวิทยาการที่ทันสมัย ควรมีการจัดอบรมนานๆ ครั้ง และต่อเนื่องทุกๆ ปี
- สนับสนุนค่าตอบแทนวิทยากรเกษตรกร
- ควรมีการจัดสรรเวลาและกำหนดวันเวลาในการพบปะกันระหว่างเจ้าหน้าที่ภาครัฐและวิทยากรเกษตรกรบ้าง
- สนับสนุนงบประมาณในการถ่ายทอดความรู้ และขยายผลไปสู่การฝึกปฏิบัติให้แก่สมาชิกตามความต้องการ
- เจ้าหน้าที่ภาครัฐควรเอาใจใส่จุดถ่ายทอดฯ ให้มากขึ้น
- สนับสนุนปัจจัยการผลิตที่จำเป็น และความรู้จากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- จัดการฝึกทักษะการถ่ายทอดความรู้ให้วิทยากรเกษตรกร
- สนับสนุนงบประมาณมาช่วยในการต้อนรับคณะดูงาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของเกษตรกร โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ของเกษตรกร

1. เพศ

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 85.50 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 14.50 (ตารางที่ 50)

ตารางที่ 50 เพศของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	171	85.50
หญิง	29	14.50
รวม	200	100.00

2. อายุ

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 51 – 60 ปี ร้อยละ 34.00 รองลงมามีช่วงอายุ 41 – 50 ปี ร้อยละ 33.00 มีช่วงอายุ 31 – 40 ปี ร้อยละ 15.50 มีช่วงอายุมากกว่า 60 ปี ร้อยละ 14 และมีช่วงอายุต่ำกว่า 31 ปี ร้อยละ 3.50 ตามลำดับ โดยมีอายุมากที่สุด 72 ปี อายุน้อยที่สุด 23 ปี อายุเฉลี่ย 49.73 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.833 (ตารางที่ 51)

ตารางที่ 51 อายุของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง

อายุ (ปี)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 31	7	3.50
31 – 40	31	15.50
41 – 50	66	33.00
51 – 60	68	34.00
มากกว่า 60	28	14.00
รวม	200	100.00

อายุต่ำสุด 23 ปี

อายุเฉลี่ย 49.73 ปี

อายุสูงสุด 72 ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.833

3. ระดับการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 67.50 รองลงมา มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 23.00 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 5.50 มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ร้อยละ 3.00 และไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 1.00 ตามลำดับ(ตารางที่ 52)

ตารางที่ 52 ระดับการศึกษาของเกษตรกร

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	2	1.00
ประถมศึกษา	135	67.50
มัธยมศึกษา	46	23.00
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	6	3.00
ปริญญาตรี	11	5.50
รวม	200	100.00

4. การรู้จักวิทยากรเกษตรกรในพื้นที่

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่รู้จักวิทยากรเกษตรกรในพื้นที่ ร้อยละ 76.50 และไม่รู้จักวิทยากรเกษตรกรในพื้นที่ ร้อยละ 23.50 (ตารางที่ 53)

ตารางที่ 53 การรู้จักวิทยากรเกษตรกรในพื้นที่ของเกษตรกร

	จำนวน(คน)	ร้อยละ
รู้จัก	153	76.50
ไม่รู้จัก	47	23.50
รวม	200	100.00

5. การใช้บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรหรืออุตสาหกรรม

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ เคยใช้บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรหรืออุตสาหกรรม ร้อยละ 74.50 และ ไม่เคยใช้บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรหรืออุตสาหกรรม ร้อยละ 25.50 (ตารางที่ 54)

ตารางที่ 54 การใช้บริการจุดถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรหรืออุตสาหกรรม ของเกษตรกร

	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เคยใช้บริการ	149	74.50
ไม่เคยใช้บริการ	51	25.50
รวม	200	100.00

6. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งวิทยากรเกษตรกรขึ้นในตำบลเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรให้แก่เกษตรกรภายในตำบล

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมดเห็นด้วยเกี่ยวกับการแต่งตั้งวิทยากรเกษตรกรขึ้นในตำบลเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรให้แก่เกษตรกรภายในตำบล (ตารางที่ 55)

ตารางที่ 55 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งวิทยากรเกษตรกรขึ้นในตำบล เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรให้แก่เกษตรกรภายในตำบล ของเกษตรกร

	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เห็นด้วย	200	100.00
รวม	200	100.00

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับแนวคิดนี้เนื่องจาก

- เป็นบุคคลที่ให้ความรู้ เกี่ยวกับการเกษตร และอาชีพที่เกษตรกรทำอยู่ในปัจจุบัน
- เป็นผู้ติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ โดยผ่านวิทยากรเกษตรกร
- เป็นศูนย์กลางในเผยแพร่และถ่ายทอดความรู้ด้านการเกษตร การอบรมความรู้ แหล่ง

ความรู้และดูงานของชุมชน

- ทำให้เกษตรกรได้แสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน
- เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษา แก่เกษตรกร และประชาชนในพื้นที่
- เกษตรกรได้มีความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยี การทำเกษตรแผนใหม่/ และนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

ใช้ได้จริง

- เป็นที่พึงของเกษตรกรที่สนใจ ซึ่งจะได้รับความรู้โดยตรงและรวดเร็ว
- เกษตรกรสามารถหาความรู้ได้ดี ง่าย และใกล้ชิด และเป็นความรู้ที่ง่ายๆ สามารถนำไป

- เกษตรกรได้เห็นตัวอย่าง จากการสาธิต
- ได้ศึกษาจากคนที่มีความรู้และประสบการณ์จริง ซึ่งประสบความสำเร็จ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของเกษตรกร ที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร จากผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีความคิดเห็นต่อบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.69

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า เกษตรกรมีความคิดเห็นว่าวิทยากรเกษตรกรควรมีบทบาทการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเกษตรประจำตำบล “ครูเกษตรประจำตำบล” ในแต่ละสาขา โดยผ่านการฝึกอบรมวิทยากรเกษตรกรในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 เกษตรกรมีความคิดเห็นว่าวิทยากรเกษตรกรควรมีบทบาทในการพัฒนาจิตสำนึกของตนเองให้เหมาะสมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติและศึกษาดูงาน เพื่อเป็นแบบอย่างสำหรับเกษตรกรรายอื่นๆ นำไปปฏิบัติตามในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 เกษตรกรมีความคิดเห็นว่าวิทยากรเกษตรกรควรมีบทบาทในการบรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขาที่รับผิดชอบ ทั้งให้การฝึกอบรม หรือศึกษาดูงาน ณ จุดสาธิตในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 เกษตรกรมีความคิดเห็นว่าวิทยากรเกษตรกรควรมีบทบาทในการเตรียมหรือผลิตวัสดุอุปกรณ์อย่างง่ายใช้ประกอบการฝึกอบรม หรือศึกษาดูงานของเกษตรกรทั่วไปในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 เกษตรกรมีความคิดเห็นว่าวิทยากรเกษตรกรควรมีบทบาทในการให้ความร่วมมือในการกำหนดแผนการฝึกอบรมและถ่ายทอดแก่เกษตรกรทั่วไปในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 เกษตรกรมีความคิดเห็นว่าวิทยากรเกษตรกรควรมีบทบาทในการศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตร เทคนิค ความก้าวหน้าเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อพร้อมที่จะเป็นวิทยากรบรรยายความรู้แก่เกษตรกรทั่วไปในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 เกษตรกรมีความคิดเห็นว่าวิทยากรเกษตรกรควรมีบทบาทในการเสียสละ สัมผัสใจ ปฏิบัติหน้าที่ที่วิทยากรเกษตรกร และภูมิในบทบาท “ครูเกษตรประจำตำบล” ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 (ตารางที่ 56)

ตารางที่ 56 ความคิดเห็นของเกษตรกร ที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของวิทยากรเกษตรกร

บทบาทของวิทยากร	ความคิดเห็น			X	SD	แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเกษตร ประจำตำบล “ครูเกษตรกรประจำ ตำบล” ในแต่ละสาขา โดยผ่านการ ฝึกอบรมวิทยากรเกษตรกร	146	54	0	2.73	0.445	มาก
2. พัฒนาจุดสาธิตของตนเองให้เหมาะ สมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติ และศึกษาดูงาน เพื่อเป็นแบบอย่าง สำหรับเกษตรกรรายอื่นๆ นำไป ปฏิบัติตาม	142	58	0	2.71	0.455	มาก
3. บรรยายความรู้ด้านการเกษตรสาขา ที่รับผิดชอบ ทั้งให้การฝึกอบรม หรือศึกษาดูงาน ณ จุดสาธิต	141	59	0	2.72	0.457	มาก
4. เตรียมหรือผลิตวัสดุทัศนูปกรณ์ อย่างง่ายใช้ประกอบการ ฝึกอบรม หรือศึกษาดูงานของเกษตรกรทั่วไป	115	78	7	2.54	0.566	มาก
5. ให้ความร่วมมือในการกำหนดแผน การฝึกอบรมและ ถ่ายทอดแก่ เกษตรกรทั่วไป	135	65	0	2.68	0.470	มาก
6. ศึกษา พัฒนาวิชาการเกษตร เทคนิค ความก้าวหน้าเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อพร้อมที่จะเป็นวิทยากรบรรยาย ความรู้แก่เกษตรกรทั่วไป	130	70	0	2.65	0.478	มาก
7. เสียสละ สมครใจ ปฏิบัติหน้าที่ วิทยากรเกษตรกร และภูมิบทบาท “ครูเกษตรกรประจำตำบล”	159	41	0	2.80	0.405	มาก
	คะแนนเฉลี่ยรวม			2.69	0.468	มาก

ส่วนที่ 3 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกรเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของ
วิทยากรเกษตรกร สรุปได้ดังนี้

**1. ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าไปบริการถ่ายทอดความรู้จากวิทยากรเกษตรกร ณ
จุดถ่ายทอด(จุดสาธิต)**

- เกษตรกรมีอาชีพและมีภาระทางบ้านมาก ไม่ค่อยได้มาร่วมกิจกรรม
- วิทยากรเกษตรกรขาดการนำเสนอ การบรรยายที่ดี พูดไม่เก่ง บรรยายไม่
ครอบคลุม และไม่กระชับ
- เกษตรกรยังมีความเชื่อ ในการปฏิบัติแบบเดิมๆ ที่เคยใช้มาจึงไม่ยอมรับ
เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่นำเข้าไป และมีความสนใจน้อย
- วิทยากรเกษตรกรรับงานให้ทุกหน่วยงาน ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาปฏิบัติดูแลจุด
สาธิตของตนเอง
- เกษตรกรยังขาดการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ
- จุดสาธิตไม่กระจายทั่วทั้งตำบล ทำให้เกษตรกรลำบากในการเดินทาง
- จุดสาธิตที่ตั้งขึ้นมา ไม่สามารถดึงดูดให้เกษตรกรในพื้นที่เข้ามาได้รับความรู้ได้
- การถ่ายทอดความรู้บางครั้งขาดการประชาสัมพันธ์ และการนัดหมายเวลาล่วง
หน้า

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข

- ควรมีหน่วยงานช่วยเหลือวิทยากรเกษตรกร และสนับสนุนรวมกลุ่มกันทำการ
เกษตร
- ควรมีเจ้าหน้าที่คอยเยี่ยมเยียน ช่วยเหลือ แนะนำ ให้ความรู้แก่วิทยากรเกษตรกร
และมีโครงการสนับสนุน
- ให้ทางศูนย์บริการฯ ควรจัดให้วิทยากรมีการบรรยายความรู้ตามหมู่บ้านต่างๆ ที่มี
เกษตรกรต้องการการเรียนรู้ในหมู่บ้านนั้นๆ
- ควรมีดำเนินการตั้งจุดสาธิตหลายๆ จุด
- ควรประชาสัมพันธ์จุดถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร และวันในการถ่ายทอดฯ ให้
แก่เกษตรกรอย่างทั่วถึง
- ศูนย์บริการฯ ควรมีแผนพับ แนะนำวิทยากรเกษตรกรในพื้นที่ และมีแผนที่การ
เดินทางไปยังจุดถ่ายทอดเทคโนโลยีฯ แต่ละจุด
- ควรมีการจัดการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาวิธีการสอนและความรู้ของวิทยากรเกษตรกร

- เจ้าหน้าที่ควรจะเข้าปรับปรุงแก้ไขและสนับสนุน จุดสาขาให้มีศักยภาพมากขึ้น โดยมีการแต่งตั้งวิทยากรที่ทำงานอย่างจริงจังและมีความตั้งใจ และพัฒนาจุดสาขาให้เหมาะสมกับการเป็นแหล่งเรียนรู้

- เจ้าหน้าที่ ควรมีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มีนวัตกรรม และการฝึกปฏิบัติ เข้าไปสาธิต ณ จุดถ่ายถอดร่วมกับวิทยากรเกษตรกรประจำจุด

2. เกษตรกรได้ให้ข้อเสนอแนะว่าวิทยากรเกษตรกรควรมีบทบาทในด้านต่างๆ เพิ่มเติมจากในปัจจุบัน สรุปได้ดังนี้

- ควรเป็นตัวแทนของเกษตรกรตำบล
- ควรเป็นตัวแทนของเกษตรกรในชุมชน เข้าร่วมกิจกรรมด้านการเกษตรต่างๆ ที่ภาครัฐได้จัดขึ้น
- ควรเป็นผู้นำกลุ่มเกษตรกรในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร ทั้งในเรื่องของพื้นที่ การเกษตร การผลิต ชลประทาน และความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม
- เป็นผู้ประสานงานระหว่างเกษตรกรกับภาครัฐและเอกชน